

PROF. DR. ŠEHERZADA
DŽAFIĆ O KNJIZI I
ISTRAŽIVANJU IDENTITETA

Identitet i str. 4 i 5
pismenost u doba
društvenih mreža

92,3
94,7
MHz
RTV
BIHAĆ
rtvbihac.ba

RADIO-TELEVIZIJA
USK
Trg Maršala Tita bb,
Bihać

TREND
RADIO 91,6

Unsko-sanske novine

KRAJINA

PETAK, 20. februara/veljače 2026. godine Bihać Godina: XXX Broj: 1556
cijena 1 KM e-mail: usnovine@bih.net.ba www.usnkrajina.com.ba

Vi nama povjerenje

Mi Vama sigurnost

www.camelija-osiguranje.com info@camelija-osiguranje.com

KAPITALNI PROJEKTI U BIHAĆU

Ubrzati procedure za novi Dom zdravlja i Aerodrom Golubić

Informisanje o aktivnostima realizacije dva kapitalna projekta na području grada Bihaća, izgradnje novog objekta Doma zdravlja i Aerodroma Bihać, bila je tema sastanka predstavnika kantonalne izvršne i zakonodavne vlasti, Gradske uprave i Gradskog vijeća Bihaća te menadžmenta Doma zdravlja i Aerodroma.

Vlada i Skupština Unsko-sanskog kantona ostaju opredijeljeni da se, u

što skorijem roku, završe sve procedure koje prethode početku gradnje novog objekta i saradnju svih nivoa vlasti smatramo ključnom u tom procesu, potvrdio je Mustafa Ružnić, premijer Unsko-sanskog kantona.

- Ova zdravstvena ustanova radi u otežavajućim okolnostima od kada je objekat Doma zdravlja u Bihaću pretrpio oštećenja usljed zemljotresa koji je 2020. godine pogodio region.

Iako su sredstva za početak izgradnje novog objekta osigurana već tada od Vlade USK i Vlade Federacije BiH, tih sedam miliona KM i dalje stoji neiskorišteno. Građanima Bihaća moraju se osigurati uvjeti za liječenje, a osoblju ove zdravstvene ustanove savremeni i sigurni uvjeti za rad. Uz sedam miliona, osiguranih za prvu fazu, kantonalni i viši nivoi vlasti će već početi planirati zaokruživanje kompletne

finansijske konstrukcije, dok od menadžmenta zahtijevamo da završe sve zakonske procedure za izdavanje građevinske dozvole za najpovoljniju lokaciju za gradnju, kazao je nakon sastanka premijer Ružnić.

Na ovom sastanku prisutni su informisani i o trenutnim aktivnostima u procesu gradnje aerodroma, na lokaciji Golubić, saopćeno je iz Vlade Unsko-sanskog kantona.

KRAJIŠKI PRVACI PREGALAŠTVA: ŽIVOTNA
PRIČA FADILA ISLAMOVIĆA str. 8, 9 i 10

Jedan život, tri fronta —
Branio državu, vodio
Vladu, gradio Univerzitet

Ramazanska vaktija

specijal

“Če “Primjeran vojnik“ kao pripadnik Jugoslavenske narodne armije. I to je dio mog života - priznanje koje dobijaju samo odabrani. Koliko god se trudili i govorili da obrazovanje, pa i visoko obrazovanje, treba biti odvojeno od politike, u praksi je to gotovo nemoguće, jer je naš osnivač politika. Skupština Kantona, koja se u posljednjih deset do petnaest godina teško stabilizira, stalno ima većinu na granici od 16 ruku, a malo je kantona koji su promijenili toliko vlada koliko je promijenio naš kanton od osnivanja 26. maja 1995. godine. Sve to direktno utječe na rad obrazovanja, jer Skupština Kantona razmatra izvještaje i programe rada Univerziteta u Bihaću, imenuje vladu i ministra obrazovanja koji nas nadziru, a način na koji se pojedini ministri i premijeri postavljaju prema tim pitanjima uvijek se u većoj ili manjoj mjeri reflektira i na rad Univerziteta. Sve to značajno usporava njegov razvoj.

KRAJINA: Šta smatrate najvažnijim postignućima u razvoju Univerziteta u Bihaću, kakvu ulogu u tome imaju standardi visokog obrazovanja i koliko na sve to utječe politika?

Islamović: Prvo što bih posebno istakao, vezano za Univerzitet u Bihaću, a što se desilo u vrijeme kada sam bio rektor, jesu akreditacije. Do sada smo imali tri uspješna procesa akreditacije, bez kojih Univerzitet nema legitimitet u radu. Prva akreditacija realizirana je 2015. godine, kada smo akreditovali Univerzitet u Bihaću. Prva rekreditacija, odnosno druga akreditacija, provedena je 2020. godine, u prvoj godini pandemije koronavirusa, koja je odnijela milione života širom svijeta. Godinu dana kasnije, dok je pandemija još uvijek trajala, 2021. godine akreditovali smo osam studijskih programa, što je bila naša naredna obaveza. Zatim smo 2025. godine, dakle prošle godine, proveli drugu rekreditaciju, odnosno treću akreditaciju institucije i još sedam studijskih programa. Danas je Univerzitet u Bihaću po treći put akreditovan i ima ukupno 15 akreditovanih studijskih programa. Malo je univerziteta u Bosni i Hercegovini koji imaju takav stepen akreditacije. To daje sigurnost našim diplomama i dodacima diplomama, kako u zemlji, tako i u cjelokupnom prostoru bolonjskog obrazovanja. Danas se na ResearchGate ili Google Scholar mogu vidjeti moji podaci - kao autor ili koautor objavio sam više od 145 naučno-istraživačkih radova u

međunarodnim i domaćim časopisima i na konferencijama, te pet udžbenika. Kao mentor izveo sam dva doktora nauka i tri magistra nauka, te najmanje 50 diplomiranih studenata na prvom ciklusu. Zakon jasno propisuje šta moramo raditi kako bismo zadržali radno-pravni status na Univerzitetu i napredovali od docenta do vanrednog, a zatim do redovnog profesora, jer tek redovni profesor dobija ugovor na neodređeno vrijeme - do tada je zaposlenje na određeno. Te obaveze su četiri: naučno-istraživački rad kojim predstavljate Univerzitet u svi-

jetu nauke i činimo ga vidljivim, mentorstvo doktorima, magistrima i diplomantima, objavljivanje knjiga i učešće u projektima koji također predstavljaju Univerzitet na međunarodnom planu. Ja bih posebno izdvojio mentorstva na dva doktorata, tri magistrata i oko 50 diplomskih radova kao jedan od svojih najvećih uspjeha, jer sam imao priliku pripremati mlade ljude za ulazak u svijet nauke. Naravno, tu su i knjige koje sam pisao samostalno ili s kolegama, a koje su danas u upotrebi i koje koristim u nastavi zajedno sa svojim studentima. Štampanje tih knjiga finansirao sam lično i svakoj generaciji ih, sa posvetom i potpisom, poklanjam besplatno kako bi postale dio njihove kućne biblioteke i služile im kroz život. Na taj način produžava se svijet nauke. Danas obnašam funkciju prorektora za razvoj i osiguranje kvaliteta na Univerzitetu u Bihaću. Na molbu sadašnjeg rektora, kolege Atifa Hodžića, prihvatio sam da budem njegov prorektor s namjerom da zajedno iskoristimo naš intelektualni potencijal, iskustvo iz javnog života i politike, kao i iskustvo iz privrede, kako bismo napravili dodatne iskorake prije odlaska u penziju. Obojica smo joj blizu - on je na korak ili dva od penzije, za godinu ili dvije, a ja za nekih pet ili šest godina. Želimo uraditi nešto što će trajno učvrstiti Univerzitet - izgraditi zgradu Univerziteta. Na dobrom smo putu. Skoro godinu dana trajale su aktivnosti koje sam vodio kao predsjednik komisije,

“... Pohadao sam osnovnu školu na Kamenci, koja se tada zvala “Ahmet Fetahagić“. Safet me naučio čitati, pisati i računati - prva znanja koja sam stekao i koja nikada neću zaboraviti. Inače, sve svoje nastavnike i učitelje doživljam kao druge roditelje. Tako sam odgojen. Kasnije mi je Safet bio nastavnik fizičkog vaspitanja...

Islamović sa Tanjom Fajon u Bihaću (dodjela počasnog doktorata)

a koje su, uz podršku rektora i kolega, rezultirale dobijanjem lokacijske dozvole, odnosno urbanističke saglasnosti za izgradnju zgrade Univerziteta kapaciteta oko 4.500 kvadratnih metara, raspoređenih na četiri nivoa - suteran, prizemlje, prvi i drugi sprat. Lokacija je preko puta srednje Tehničke škole u Bihaću, gdje smo kupili šest dunuma zemljišta. To je nešto o čemu nas dvojica sanjamo, zajedno s kolegama - da iza sebe ostavimo nešto trajno budućim pokoljenjima.

KRAJINA: Vaša djeca, posebno sin, nastavili su akademskim putem. Kako doživljavate to što su krenuli Vašim stopama i šta Vam to znači lično i profesionalno?

Islamović: Moj sin je lijepo krenuo mojim stopama i mogu reći da iza sebe ostavljam nekoga ko ide sličnim putem. Kada je završio gimnaziju, kolebao se šta dalje studirati. Rekao je da ga više privlače pravne nauke. Postavio sam mu dva uslova - prvi, da ne studira na Univerzitetu u Bihaću, nego da ide u Sarajevo, i drugi, da fakultet završi u roku i bude među najboljima. Rekao sam mu da će, ako to uspije, sam pronaći svoj put u toj oblasti. Poslušao me je. Studij je završio u roku i dobio zlatnu značku. Nakon toga magistrirao je i dobio još jednu zlatnu značku, a potom i doktorirao

na istom fakultetu. Na moj nagovor položio je pravosudni i advokatski ispit. Danas je uspješan docent na Pravnom fakultetu Univerziteta u Bihaću i veoma je angažiran u društvenom životu. Ima potrebu da dio sebe daje zajednici u kojoj živi, u moralnim i vjerskim okvirima, i to nikada nije zanemario. Po uzoru na mene dao je i značajan doprinos širenju porodice - ima dvoje djece, sina od šest godina i kćerkicu koja ima godinu dana. Starija kćerka me također poslušala. Nakon gimnazije upisala je Mašinski fakultet kao student generacije i dobila zlatnu značku Univerziteta. Magistrirala je i danas radi kao viši asistent na Univerzitetu u Bihaću, a planira upisati i doktorski studij. Sve to mom životu daje posebnu dimenziju. I ponosan sam na njih.

KRAJINA: Koju poruku želite uputiti ljudima koji danas žive u Unsko-sanskom kantonu - posebno mladim generacijama koje dolaze poslije vas?

Temelj džamije na Izačiću

“... Godine 2016. imenovan sam za rektora Univerziteta. Dva mandata proveo sam na toj dužnosti i na taj period sam posebno ponosan - velika je stvar biti rektor jedne javne visokoškolske ustanove...

Islamović: Moja poruka na kraju je sljedeća. Moje decenijsko iskustvo života i rada na ovom kantonu, od njegovog osnivanja 26. maja 1995. godine, govori da nas prate krize koje su prije svega posljedica narušenih međuljudskih odnosa među nama samima. Mi možemo reći da imamo probleme u Federaciji zbog H faktora ili u državi zbog S faktora. Ali šta je sa B faktorom na kantonu, koji se zove Unsko-sanski, u kojem je 95 posto Bošnjaka muslimana, barem prema popisima i načinu na

koji se ljudi izjašnjavaju? Prije svega, imali smo čitavu deceniju, pa i deceniju i po, posljedice nesretnih događaja povezanih s osnivanjem Autonomne pokrajine Zapadna Bosna - što je, po mom mišljenju, najveći uspjeh Srpske akademije nauka i umjetnosti kada je riječ o ovom dijelu Bosne i Hercegovine, čije će se posljedice još dugo osjećati. Hvala Bogu, te posljedice slabe i treba da slabe, jer mi moramo živjeti zajedno. Sjećate se koliki je utjecaj imala stranka koju je osnovao Fikret Abdić - Demokratska narodna zajednica, kasnije Laburistička stranka - na ukupna društvena kretanja i na stanje među mladim ljudima s tog područja, s kojima mi ovdje živimo. Taj faktor i danas ostavlja traga, ali znatno manje nego ranije. Drugo, odnos između političkih faktora. Kada se sve ogoli, ljudi se mogu skrivati iza stranačkih, nacionalnih ili vjerskih zastava, ali u pozadini su često interesi pojedinaca i uskih skupina. Ljudi nemaju snage da opći interes stave ispred vlastitog ili stranačkog. Govorimo o svim politikama.

samokritičan, priznati sebi gdje je pogriješio i te greške postupno ispravljati. Mladim generacijama, s kojima sam radio kao nastavnik, uvijek govorim tri stvari. Ako želite biti svoji ljudi, prepoznati u sredini u kojoj živite i radite, ali i u međunarodnim okvirima, morate savladati tri ključna principa. Prvo - u svojoj struci morate biti prepoznatljivi, među najboljima. Drugo - informacione tehnologije se razvijaju nevjerojatnom brzinom i morate ovladati alatima koji su vam potrebni za rad, jer danas nema posla bez računara, softvera i digitalnih znanja. Treće - učite strane jezike, prije svega engleski. Gdje god se na planeti zateknete, s ova tri faktora bit ćete cijenjeni i poštovani, jer ćete stvarati vrijednost i za sebe i za druge. Naravno, budite dobri ljudi. Budite iskreni i dobri vjernici. Ne može čovjek biti dobar vjernik ako prije toga nije dobar čovjek. Imajte empatiju prema onima koji teško žive, koji pate, koji su ubijani. Imajte empatiju prema ljudima u ratovima koji za to nisu krivi - prije svega mislim na rat u

U našem kantonu isprobane su gotovo sve moguće kombinacije vlasti - nema ko s kim nije pokušao praviti vladu - ali bez uspjeha. Sve zavisi od nas. Moja poruka mladima, onima koji dolaze poslije nas, jeste da uče na greškama starijih i da ne dozvole da ih uvode u konflikte koje je neko drugi proizveo. Ovaj kanton bi bio mnogo uspješniji i napredniji, sa znatno više krupnih iskoraka, pa i u oblasti visokog obrazovanja, da smo bili bliži jedni drugima. Učimo iz ratnog vremena. Tada smo bili bliski, poštovali se, voljeli i vjerovali jedni drugima. Kako je rat odmicao i završio se, postali smo sujeta, zamjeramo jedni drugima uspjeh, ne volimo se, radimo jedno drugima iza leđa - a to nikako nije dobro. Ako želimo dobro našim pokoljenjima i potomcima, moramo popraviti međuljudske odnose. Svako od nas mora prvo preispitati sebe. Ja to često činim. Svaki normalan čovjek mora biti

Gazi, ako se to uopće može nazvati ratom, jer to je ubijanje. Mislim i na rat u Ukrajini - rat o kojem prije nekoliko godina nismo mogli ni sanjati, ali u kojem se danas lome nečiji interesi. Budite protiv rata. Dajte šansu miru. Razgovarajte. Budite popustljivi. Budite spremni na pregovore o svakom pitanju koje je od općeg interesa zajednice. Onaj ko je tolerantan i fleksibilan pronaći će rješenja koja su dobra za sve. Ono što želim posebno istaći jeste da sam dva puta obavio hadž - prvi put 2015. godine za sebe, a drugi put 2023. godine za svoju majku rahmetli. Ako me zdravlje posluži, planiram obaviti hadž i za oca rahmetli. Također, prije dvije i po godine, na izborima unutar Islamske zajednice izabran sam za sabornika u Saboru Islamske zajednice, koji će pri kraju svog mandata birati novog reisu-l-ulemu Islamske zajednice. Razgovarao: Fahrudin Vojić

MINISTAR HRNJIĆ I DIREKTORICA FEDERALNE UPRAVE ZA INSPEKCIJSKE POSLOVE

Fokus na unaprjeđenju saradnje

Federalni ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Kemal Hrnjić sastao se s direktoricom Federalne uprave za inspeksijske poslove Ivanom Prvulović.

Tokom sastanka je razgovarano o unaprjeđenju zakonodavnog i institucionalnog okvira u oblastima poljoprivrede, vodoprivrede, šumarstva, veterinarstva, fitosanitarne zaštite i sigurnosti hrane. Fokus je stavljen na izmjene i dopune propisa, donošenje nedostajućih provedbenih akata, kao i na jačanje operativne saradnje između Ministarstva i inspeksijskih organa.

Razgovarano je o unaprjeđenju primjene zakona u praksi, naročito u segmentima upravljanja vodama, te zaštite poljoprivrednog zemljišta i stočarstva. Istaknuta je potreba za jačom koordinacijom u oblasti veterinarskog i fitosanitarnog nadzora, kao i za unaprjeđenjem digitalnih alata koji olakšavaju obradu poticaja i pristup relevantnim registrima neophodnim za efikasan inspeksijski nadzor.

- Naš prioritet je osigurati da zakonski okvir bude jasan, primjenjiv i usklađen s realnim potrebama terena. Kroz jaču koordinaciju s inspeksijskim organima ubrzo ćemo donijeti provedbene akate i unaprijediti nadzor u oblastima od ključnog značaja za zaštitu potrošača, prirodnih resursa i domaće proizvodnje, kazao je ministar Hrnjić.

Iz Ministarstva ističu da je kontinuirana komunikacija s Federalnom upravom za inspeksijske poslove ključna za dosljednu primjenu propisa, jačanje instituciona-

lnih kapaciteta i bolju zaštitu javnog interesa.

- Efikasan inspeksijski nadzor moguć je samo uz snažnu institucionalnu podršku i dobru međuresornu saradnju. Današnji sastanak je važan korak ka sistemskom rješavanju otvorenih pitanja i jačanju kapaciteta inspekcija na terenu, što će direktno doprinijeti većoj pravnoj sigurnosti i zaštiti javnog interesa, rekla je direktorica Prvulović.

Na sastanku je također dogovoreno uspostavljanje redovnih koordinacijskih sastanaka po sektorima, kako

bi se pravovremeno identifikovali izazovi u praksi i ubrzo donijeli potrebne zakonske i podzakonske rješenja.

Zajednički cilj je unaprijediti učinkovitost sistema nadzora, osigurati viši nivo zaštite potrošača, okoliša i prirodnih resursa, te stvoriti stabilniji regulatorni okvir za poljoprivredne proizvođače i privredne subjekte u Federaciji Bosne i Hercegovine, saopćeno je iz Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva.

FEDERALNO MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, VODOPRIVREDE I ŠUMARSTVA

Predstavljene ključne mjere novog Programa novčanih podrški članovima Odbora za poljoprivredu Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH

Federalni ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Kemal Hrnjić prisustvovao je sjednici Odbora za poljoprivredu Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, na kojoj je članovima ovog odbora predstavio ključne mjere i prioritete pravce novog Programa novčanih podrški za 2026. godinu.

U saopćenju Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva navode da ukupna vrijednost agrarnog budžeta iznosi 190 miliona KM. Dodaju da su sredstva namijenjena za podršku biljnoj i animalnoj proizvodnji, te plaćanja u sklopu mjera strukturne politike kroz modele podrške ruralnom razvoju i ostalim vrstama podrški, za koje će moći aplicirati klijenti upisani u RPG, odnosno

RK. Tokom sastanka iskazano je obostrano zadovoljstvo dosadašnjim stepenom saradnje Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva i Odbora za poljoprivredu, uz naglašenu potrebu hitnog usvajanja Programa novčanih podrški i pratećih pravilnika.

Ministar Hrnjić je istakao da pravovremeno usvajanje ovih akata predstavlja osnovni preduslov za stabilno planiranje poljoprivredne proizvodnje, sigurnije poslovanje poljoprivrednih proizvođača, te efikasniju realizaciju mjera podrške u Federaciji BiH.

Predstavnici Odbora za po-

ljoprivredu izrazili su spremnost za nastavak konstruktivne saradnje s ciljem unaprjeđenja agrarne politike i stvaranja povoljnijeg ambijenta za razvoj poljoprivrede u Federaciji Bosne i Hercegovine, saopćeno je iz Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva.

PREZENTIRANA ISKUSTVA I PRIMJERI DOBRE PRAKSE IZ PRVE FAZE DRR PROGRAMA

Bihać potvrdio titulu jedne od najuspješnijih lokalnih zajednica u jačanju sistema smanjenja rizika od katastrofa

Učešćem u trodnevnoj obuci održanoj na Jahorini u okviru druge faze DRR Programa ambasade Švicarske i Ujedinjenih nacija u BiH, uz podršku UNICEF-a, Grad Bihać je potvrdio titulu jedne od najuspješnijih lokalnih zajednica u jačanju sistema smanjenja rizika od katastrofa.

Cilj obuke bio je dodatno ojačati suradnju ova dva sektora i izgraditi održiv, krizi otporan model djelovanja na lokalnom nivou, s jasnim procedurama i kapacitetima za zaštitu najugroženijih kategorija stanovništva.

Iskustva Bihaća i drugih uspješnih lokalnih zajednica

Prezentirana su iskustva i dobre prakse razvijene u prvoj fazi Programa, pri čemu je Bihać posebno prepoznat po inovativnom povezivanju sistema socijalne i civilne zaštite te

uvođenju mjera podrške ugroženim osobama i u situacijama kada nije proglašeno stanje nesreće. Na skupu, koji je okupio gotovo 60 predstavnika centara za socijalni rad, civilne zaštite, ministarstva i lokalnih DRR platformi iz cijele zemlje, Grad Bihać predstavljali su pomoćnik gradonačelnika za civilnu zaštitu, Mirsad Šehić, i direktor Centra za socijalni rad, Senad Tutić, te predstavnici resornih službi Grada.

poslužiti će kao osnova novim učesnicima Programa za jačanje kapaciteta i razvoj lokalnih DRR planova u sektoru socijalne zaštite, dok se aktivnosti u Fazi II

nastavljaju kroz druge prioritete sektore poput obrazovanja, kulture, socijalne i dječje zaštite, poljoprivrede te zaštite i spašavanja, saopćeno je iz Press službe Gradske uprave Bihaća.

SJEĆANJE NA BITKU KOJA JE ZASUTAVILA AGRESORSKI PLAN O ZAUZIMANJU BIHAĆA

Obilježena 31. godišnjica oslobađanja Sokoca

U bihaćkoj Mjesnoj zajednici Sokolac obilježena je 31. godišnjica oslobađanja ovog naselja. To je bila prilika da građani, predstavnici boračkih organizacija, porodice poginulih boraca, kao i gradonačelnik Elvedin Sedić zajedno s vijećnicima Gradskog vijeća, odaju počast pripadnicima 5. korpusa Armije R BiH, MUP-a i HVO-a, čija je odlučnost imala presudnu ulogu u odbrani Bihaća.

Oslobađanje Sokoca imalo je izuzetnu stratešku važnost, a prethodile su mu zahtjevne vojne operacije u kojima je učestvovao cijeli 5. korpus – od deblokade ratne bolnice, oslobađanja Vedrog polja i podplješevičkih sela, do osiguranja vodovoda Klokot. Time je spriječen plan agresora da zauzme Bihać i slomi otpor njegovih branitelja.

- Sokolac je simbol otpora, hrabrosti i odlučnosti

da se brani ono što je naše. Prije 31 godinu ovdje se nije branilo samo jedno naselje, branio se Bihać, branila se ideja slobode i dostojanstva. Zahvaljujući hrabrosti pripadnika 5. korpusa Armije R BiH, MUP-a i HVO-a, agresorski plan o zauzimanju Bihaća zauvijek je zaustavljen. Dva i pol mjeseca okupacije ostavila su teške posljedice, ali nisu slomila duh ljudi ovog kraja. Danas, tri decenije poslije, naša je

obaveza da njegujemo kulturu sjećanja i budemo dostojni njihove žrtve, poručio je gradonačelnik Sedić.

Tokom programa položeno je cvijeće na spomen-obilježje poginulim borcima i šehidima, čuvajući uspomenu na njihovu hrabrost i trajnu obavezu da se vrijednosti za koje su dali živote prenose budućim generacijama, saopćeno je iz Press službe Gradske uprave Bihaća.

MINISTARSTVO ZA PITANJE BOIRACA I RVI USK-A I MEMORIJALNI CENTAR SARAJEVO POKREĆU PROJEKTE OBNOVE I IZGRADNJE MEMORIJALNIH OBILJEŽJA ZA NOSIOCE NAJVIŠIH RATNIH PRIZNANJA

Heroji dobijaju turbeta

Ministarstvo za pitanja boraca USK i Memorijalni centar Sarajevo pokreću projekte obnove i izgradnje memorijalnih obilježja za nosioce najviših ratnih priznanja. Cilj je trajno očuvanje kulture sjećanja i dostojanstva heroja odbrambeno-oslobodilačkog rata.

Ministar Almir Zulić razgovarao je s direktorom Memorijalnog centra Ahmedom Kulanićem o dosadašnjoj saradnji i planovima za njeno unaprjeđenje. Sastanku su prisustvovali i predstavnici Saveza dobitnika najvećih ratnih priznanja i odlikovanja Unsko-sanskog kantona te predsjednik Federalnog saveza Ale Bošnjaković.

Posebna pažnja posvećena je turbetu majoru Adilu Bešiću, koje je pretrpjelo oštećenja nakon zemljotresa.

Novo turbe će biti podignuto po uzoru na memorijalna obilježja namijenjena drugim herojima.

- Namjera je da svih devet heroja oslobodilačkog rata imaju jednoobrazna turbeta, s ciljem trajnog podsjećanja na njihovu hrabrost i žrtvu, istakao je ministar Zulić.

O projektu je razgovarao i federalni ministar za pitanja boraca i invalida Nedžad Lokmić, a učesnici sastanaka izrazili su spremnost za zajedničko djelovanje i poštivanje svih procedura kako bi projekat bio realiziran u što skorijem roku.

Projekat naglašava važnost očuvanja sjećanja na herojski doprinos branilaca BiH i njihovu ulogu u odbrani domovine tokom agresije.

F. Vojić

MINISTARSTVO PRIVREDE I PRIVREDNE KOMORE UNSKO-SANSKOG KANTONA

Saradnja usmjerena na projekte za 2026. godinu

Ministrica privrede Unsko-sanskog kantona Samra Mehić sastala se s predstavnicima Privredne komore Unsko-sanskog kantona, a u fokusu razgovora bili su jačanje saradnje institucija, privrede i obrazovnog sektora te podrška projektima srednjeg stručnog obrazovanja i organizaciji 22. Međunarodnog sajma ekologije EKOBIS 2026.

Na sastanku je posebno naglašena važnost projekata srednjeg stručnog obrazovanja, prepoznatog kao ključnog segmenta u razvoju kvalifikovane radne snage i jačanju konkurentnosti kantonalne privrede. Učesnici su razgovarali i o podršci Ministarstva privrede Privrednoj komori u realizaciji pro-

jekata koji su trenutno u fazi implementacije, kao i o planovima za buduće zajedničke aktivnosti.

Jedan od centralnih tema sastanka bila je i organizacija 22. Međunarodnog sajma

ekologije EKOBIS 2026, jednog od najznačajnijih regionalnih događaja u oblasti privrede, ekologije i održivog razvoja.

Ministrica Mehić istakla je da je povezivanje institucija, privrede i obrazovnog sistema strateški prioritet kantona.

- Naš cilj je stvaranje konkretnih prilika za zapošljavanje i razvoj domaće ekonomije kroz projekte koji imaju dugoročan efekat, posebno u segmentu stručnog obrazovanja i međunarodne saradnje, kazala je Mehić.

Sastanak je završen zajedničkom opredijeljenošću za nastavak partnerskog djelovanja i realizaciju projekata koji doprinose jačanju lokalne zajednice i ukupnom ekonomskom razvoju Unsko-sanskog kantona. / F. Vojić

EMMAUS I MADI

Osigurali brašno za najugroženije građane Bihaća

Gradanima Bihaća slabijeg imovinskog stanja tokom predstojećeg mjeseca ramazana bit će podijeljene značajne količine brašna, zahvaljujući zajedničkoj humanitarnoj akciji organizacije MFS-EMMAUS i kompanije MADI.

Udruženje „HO Međunarodni forum solidarnosti EMMAUS“ iz Doboj Istoka uručilo je donaciju od po 1000 tona brašna Crvenom križu Grada Bihaća i MDD „Merhamet“ Bihać. Riječ je o pomoći koja će biti usmjerena prema porodicama koje se suočavaju s teškom materijalnom situacijom, a distribucija će se provoditi tokom ramazana.

U bihaćkom Merhametu naglašavaju da donacija dolazi u posebno važnom trenutku, jer su već u toku

pripreme za organizaciju ramazanskih iftara i podjelu prehrambenih paketa postaćima kojima je pomoć najpotrebnija.

Predsjednik MDD „Merhamet“ Bihać Fikret Draganić ističe da će ova podrška značajno olakšati realizaciju humanitarnih aktivnosti i omogućiti da pomoć stigne do većeg broja korisnika na području grada.

Osim Bihaća, dio pomoći upućen je i u Veliku Kladušu, gdje EMMAUS vodi javnu kuhinju, čime će dodatno biti podržani korisnici svakodnevnih obroka.

Humanitarna akcija još jednom potvrđuje značaj saradnje organizacija i privrede u pružanju podrške najugroženijim građanima, posebno u periodima kada su potrebe povećane. / F. Vojić

BIZNIS KLUB O GRAĐEVINARSTVU

Bihać bilježi najveći obim gradnje u USK, potražnja za građevinskim uslugama u porastu

Izazovi u građevinskom sektoru, od nedostatka radne snage, preko velike potražnje i intenzivnog investicijskog ciklusa, do specifičnosti niskogradnje i visokogradnje te uloge javnog i privatnog sektora, bili su u fokusu sinoćnjeg, dvanaestog po redu, sastanka Biznis kluba Grada Bihaća, održanog u hotelu "Swiss Plus".

Tokom susreta razgovarano je o aktuelnom stanju u sektoru, uz razmjenu iskustava, ali su prezentirani i konkretni podaci o broju zaposlenih u građevinarstvu, visini plata, te obimu i strukturi investicija, uključujući cijene gradnje i pregled ko i u kojem obimu gradi na području grada.

Jače uključivanje lokalnih firmi u projekte

Prema dostupnim statističkim podacima, Bihać se izdvaja kao lokalna zajednica s najvećim obimom gradnje u Unsko-sanskom kantonu. U 2024. godini, kao posljednjom za koju postoje zvanični podaci, čak 85% svih građevinskih radova realizirano je za pravna lica, odnosno firme.

Poseban fokus stavljen je i na projekte planirane budžetom Grada, koji se realiziraju putem javnih poziva i tenderskih procedura. Gradonačelnik Elvedin Sedić

tom je prilikom istakao važnost jačeg uključivanja lokalnih firmi u realizaciju gradskih projekata.

- Voljeli bismo da se na tendere u većem broju javljaju domaće firme, jer je s njima komunikacija jednostavnija i brža. Upravo zbog velike potražnje razgovarali smo i o razlozima zbog kojih tenderi ponekad padaju po nekoliko puta, te o preprekama koje firme sprečavaju da se prijavljuju, kazao je Sedić.

Također, govorio je i o vrijednosti investicija.

- Često se u javnosti stvara percepcija da se ne radi dovoljno, ali podaci jasno pokazuju da je Bihać u odnosu na ostatak kantona u značajno drugačijoj poziciji. Kako bismo bili spremni za buduće investicije, moramo odgovorno planirati i trošiti sredstva. Novca ima dovoljno, ali ne dozvoljavamo prenapuhavanje cijena, dodao je gradonačelnik.

Razgovarano je i o trendovima i prognozama za naredni period, uz procjenu da će građevinski sektor i dalje bilježiti rast, ali i da će se suočavati s

dodatnim izazovima, posebno kada je riječ o radnoj snazi i kapacitetima firmi da odgovore na sve veći broj projekata.

Proaktivniji pristup privrednika

Koordinator Biznis kluba, Nihad Šušnjar, istakao je da potražnja za uslugama građevinskih poduzeća svih profila trenutno nadmašuje ponudu i kapacitete, posebno ukoliko se posmatraju kapaciteti građevinskih poduzeća registriranih na području grada Bihaća, što zahtijeva

proaktivniji pristup privrednika.

- Informacije s tržišta, nivo trenutne potražnje te planovi javnih i privatnih investitora pokazuju da će potražnja za uslugama građevinskih firmi i dalje biti izražena. Jedan od ciljeva sastanka bio je da pokušamo animirati domaće kapacitete koje djeluju u ovom sektoru da kooperacijom, odnosno udruženim snagama - klasterski nastupe kod javnih i privatnih investitora, a kako bi zadovoljili tenderske zaht-

jeve javnih investitora, odnosno bili konkurentniji kod investicija koje dolaze iz privatnog sektora. Pokazatelji su jasni i ukazuju na to da će potražnja u narednom periodu dodatno rasti. Trenutno je u izgradnji ili procesu pribavljanja odobrenja za gradnje oko 800 stambenih jedinica u Bihaću. Istovremeno, Grad Bihać, ne računajući javne radove koje provode kantonalne i federalne institucije, u tekućoj godini će uložiti oko 16 miliona KM, zaključio je Šušnjar.

BIHAĆ

Predstavnici Grada posjetili firme "Sani Global" i "Fenstertreff – Prozor Pašić"

Predstavnici Grada nastavili su obilazak uspješnih bihaćkih privrednika, s ciljem jačanja partnerskog odnosa između Gradske uprave i realnog sektora te stvaranja ambijenta koji podstiče nova ulaganja i zapošljavanje.

U okviru posjeta obišli su kompanije „Sani Global“ i „Fenstertreff – Prozor Pašić“, dvije firme koje svojim radom i rezultatima potvrđuju da Bihać ima stabilnu i perspektivnu proizvodnu bazu.

Kompanija „Sani Global“

ove godine obilježava 30 godina uspješnog poslovanja,

čime potvrđuje kontinuitet, kvalitet i otpornost na tržišne

izazove. Istovremeno, zapošljavaju oko 60 radnika i, na

području Bihaća, raspolazu s dva pogona orijentisana na doradu šperploča i izradu masivnih ploča. Tokom sastanka, predstavnici kompanije upoznali su gradonačelnika Sedića i savjetnika Kažetovića s interesom za otvaranje fabrike šperploče na području grada, što bi predstavljalo značajan iskorak u razvoju drvoprerađivačkog sektora i otvaranju novih radnih mjesta.

S druge strane, firma „Fenstertreff – Prozor Pašić“, s 12 zaposlenih, specijalizirana

je za proizvodnju ALU i PVC stolarije, te predstavlja primjer porodičnog biznisa koji se uspješno pozicionirao na tržištu zahvaljujući kvaliteti, pouzdanosti i profesionalnom pristupu.

Kako je istaknuto, kontinuiran dijalog s domaćim kompanijama temelj je održivog ekonomskog razvoja, a opredjeljenje Grada je biti partner onima koji stvaraju novu vrijednost, zapošljavaju sugrađane i investiraju u budućnost Bihaća, saopćeno je iz Press službe Gradske uprave Bihaća.

Dan grada Bihaća

26. februar 2026.

NEDJELJA, 22.2.

Backgammon turnir
BC „Una Ajna“ Bihać
Kulturni centar Bihać, 12h

PONEDJELJAK, 23.2.

Izložba „Retrospektiva pogleda“
Hasan Arnautović
Gradska galerija, Bihać, 19h

UTORAK, 24.2.

Promocija knjige Saše
Vlaisavljevića „16:45 za Zagreb
sa posljednjeg perona 11“
Gradska galerija Bihać, 19h

SRIJEDA, 25.2.

„Zagrljaj pričom:
Bihać kroz kamišibaj“
JU OŠ „Harmani 2“, Kantonalna i
univerzitetska biblioteka, 10:30h

Promocija knjige
Faruka Šehića „Zelenac“
Gradska galerija Bihać, 19h

ČETVRTAK 26.2.

Polaganje cvijeća na spomen -
obilježja na području grada
Polazak od Spomenika braniocima -
oslobodiocima Bihaća, 9h

Degustacija rođendanske torte

Plato crkve sv. Ante Padovanskog, 11h

Svečana sjednica Gradskog vijeća,
Kulturni centar Bihać, 12h

PETAK, 27.2.

Ulična trka učenika i rekreativaca
GSS Bihać, AK Bihać
Centar grada, od 10:30h

Revijalna malonogometna
utakmica Gradskog vijeća Bihać
Sportska dvorana Luke, 20h

SUBOTA, 28.2.

Planinarski pohod na Plješevicu
PD „Plješevica“
Polazak sa Zavalja, 9h

Malonogometni turnir U-12
GSS Bihać, MNK „Bihać 1260“
Sportska dvorana Luke, 9h

Šahovski turnir, hotel Paviljon, 11h

Promocija knjige
Refike Dedić „Vrisak ostanka“
Gradska galerija Bihać, 19h

NEDJELJA, 1.3.

Polaganje cvijeća na spomen
obilježja.

Spomenik braniocima
oslobodiocima Bihaća, 9h

„8. super maraton povodom
Dana nezavisnosti“
Bihać – Bosanska Otoka,
GSS Bihać, AK Bihać i AK Svjetlost
Bosanska Krupa. Start u 8:30h

Pješaćenje na srednjovjekovni grad
Sokolac (KES „Limit“ Bihać)
Polazak iz Aleje u 11h

Svečani prijem povodom
Dana nezavisnosti Bosne i
Hercegovine,
Gradska galerija Bihać
19:30h

Dan grada
Bihaća
26. februar 2026.

*“Branim te Bišće srcem,
da budeš ja sam pao,
da imam još koji život,
ja bih ga za te dao...”*

UMJESTO POZDRAVA

Otišao u stih: Husein Dervišević, pjesnik koji je Bihać nosio u srcu

“Ima pjesnika, na njihovu sreću ili nesreću, čija je sudbina vezana za jedan grad, nekad na radost grada i pjesnika, nekad na štetu jednoga od njih. Ili oba. Izgleda da je Husein Dervišević jedan od tih pjesnika. Slučaj nesporazuma ili sporazuma s ovim gradom odredili su mu sudbinu, jedinstvenu, lijepu i tešku. Da bude “homo poetikus - uprkos svemu”, pjesnik, pjesnik iz Bihaća, bihaćki pjesnik, valjda prvi Bišćanin od 1260. godine, koji se usudio baviti ovim poslom, pisati pjesme u svijetu kruha i igara. Uostalom, o tome će neko, u budućnosti “kad račun bude sveden, ako bude” moći kazati nešto određenije, ozbiljnije i sigurnije.” Iz uvoda knjige Ulicom Bišća, autora Huseina Derviševića

Preminuo je Husein Dervišević, a s tom vijesću Bihać je ostao bez svog tihog hroničara, bez pjesnika koji je grad nosio u sebi kao sudbinu, a ne kao adresu. Nije bio samo autor knjiga, Husein je bio je savjest, bilježnik i svjedok jednog vremena. Ne može pjesnik preminuti, umrijeti, pa neka ostane zapisano da je Husein Dervišević otišao, ruku pod ruku sa svojim stihovima, ravno preko Gelendera sve do vječnosti u kojoj ga čekaju sve gradske legende u pjesmama opjevane, u pričama ispričane, pa možda “na male” zaigraju tekmu ili izbištre pokoju riječ, napišu pjesmu nad pjesmama, zaveslaju u bjelini unskih slapova

ili kako to već biva na raskrnicima ovog i onog.

Hroničar grada

Husein je rođen 28. decembra 1948. godine u Bihaću, i u njemu je proveo cijeli svoj život. Više od pola stoljeća stvarao je neumorno, kao pjesnik, prozaist, autor za djecu i odrasle, publicista, slikar, fotograf i rock analitičar. Objavio je više od dvadeset knjiga, a među njima se posebno izdvaja „Prodavač osmijeha“, djelo koje je proglašeno knjigom godine na književnoj manifestaciji Pjesnička drugovanja i koje je uvršteno u školsku lektiru. Njegove riječi su odgajale generacije, tiho i nenametljivo, ali duboko.

Dobitnik je međunarodne

nagrade “Branko Radičević”, priznanja koje mu je uručeno u Sremskim Karlovcima u okviru Brankovog kola, u Karlovačkoj gimnaziji, mjestu koje čuva ime i tradiciju velikog pjesnika. To priznanje svrstalo ga je među autore čiji glas nadilazi lokalne granice.

A simbolika je otišla i dalje: pjesnik iz Bihaća ima i spomen-obilježje u Novom Mestu u Sloveniji, gradu poezije i susreta književnika, što govori koliko je njegov rad prepoznat i izvan domovine. Rijetko se događa da jedan autor iz Krajine ostavi tako vidljiv trag u drugoj zemlji, ali Huseinova riječ je imala tu snagu da prelazi granice.

Bio je hroničar ovog grada.

Još davno dali mu Bišćani nadimak *Poeta*, pa namjerno napisah velikim slovom, jer takav je to poetičar bio. I ostade tako i bit će dok traje sve na ulici Bišća. Vještirim okom i mirnom rukom fotografisao je ulice, mostove, trgove, bilježio lica i trenutke, svakodnevicu Bihaća i ono dobro i ono bolno. Pisao je o svemu, bez uljepšavanja, ali s dubokom ljubavlju. Znao je da grad nije samo arhitektura nego ljudi, njihovi koraci, njihove tišine. Njegove fotografije i tekstovi danas su dokument vremena, ali i svjedočanstvo jedne trajne odanosti.

Bio je i zaljubljenik u rockabilly, rock analitičar koji je muziku slušao srcem i razumom, pronalazeći u ritmu istu onu energiju koju

je unosio u stih. U njegovom svijetu poezija i gitara nisu bile suprotstavljene, bile su isti puls.

Nedostajat će gradu koji je znao oslušivati

Na spomen-obilježju Humci uklesane su njegove riječi:

*„Branim te Bišće srcem,
da budeš ja sam pao,
da imam još koji život, ja
bih ga za te dao...”*

Ti stihovi stoje među imenima onih koji su dali život za grad. To nije samo poezija. To je zavjet. To je ljubav koja ne kalkuliše. To je Husein, pjesnik, Poeta, onakav kakvog smo ga znali, ili susretali u prolazu kroz bihaćke mahale.

Nedostajat će kao stalni gost pred kafićima na trgu. Nedostajat će njegova tiha prisutnost, razgovori koji su počinjali običnim pitanjem, a završavali dubokim mislima. Nedostajat će gradu koji je znao oslušivati. Nedostajat će Husein Dervišević, pamtili ga kao pjesnika ili kao bihacitija koji je iznad svega, volio voljeti svoj grad.

Ali kao i svi veliki pjesnici, Husein Dervišević nije otišao u prazninu. Otišao je u stih. U knjige koje će se čitati. U fotografije koje će oni koji dolaze, gledati. U trag koji je ostavio svom gradu. Kamen pamti. Grad pamti. A Husein Dervišević ostaje, u riječi koja se uvijek vraća kući.

N. Džanić

kanton

DELEGACIJA VIJEĆA KONGRESA BOŠNJAČKIH INTELEKTUALACA PREDSTAVILA PROJEKTE

Predstavnici zakonodavne i izvršne vlasti Unsko-sanskog kantona primili su delegaciju Vijeća kongresa bošnjačkih intelektualaca (VKBI).

Emir Zlatar, generalni sekretar i Enes Pelidija, član Upravnog odbora VKBI te Fadil Islamović i Vildana Pečenković, u ime VKBI Bosanske krajine, predstavili su projekte ove organizacije i zahvalili na podršci u radu koju imaju iz Unsko-sanskog kantona.

Premijer i predsjedavajući

USK obećao nastavak podrške

Skupštine Unsko-sanskog kantona Mustafa Ružnić i Nisvet Jusić i ministar obrazovanja, nauke, kulture i sporta Denis Osmankić, u razgovoru sa predstavnicima VKBI, istakli su da vlast ovog kantona podržava ovu instituciju te da će dosadašnju saradnju i podršku nastaviti i u predstojećem

periodu, sukladno značaju aktivnosti koje realizuje VKBI.

- Unsko-sanski kanton s ponosom podržava jedan od značajnih projekata VKBI, izradu enciklopedijskog, višetomnog Rječnika bosanskog jezika, kapitalnog djela rahmetli akademika Dževada Jahića, kazao je premijer Ružnić.

BIHAĆ

Radost dolaska ramazana

U organizaciji Odjela za brak i porodicu i Mreže mladih Medžlisa Islamske zajednice Bihać, u gradu na Uni organiziran je tradicionalni Ramazanski vozilac za najmlade Biščane, koji je i ove godine unio posebnu radost u gradske ulice.

Okićeni balonima i prigodnim čestitkama, mališani su u svečanom defileu prošetaли od Fethije do Gradske džamije, gdje je upriličen prigodan program povodom dolaska mubarek mjeseca ramazana.

Radost s djecom i njihovim roditeljima podijelio je i gradonačelnik Elvedin Sedić, koji je prisustvovao manifestaciji i družio se s najmlađim sugrađanima.

Organizatori su poručili da je cilj ove manifestacije da se kroz igru, druženje i pri-

ispunila ulice

godan sadržaj kod najmlađih probudi ljubav prema vjeri i tradiciji, te da se duh ramazana osjeti u cijelom gradu.

■ Mališani su u svečanom defileu prošetaли od Fethije do Gradske džamije, gdje je upriličen prigodan program povodom dolaska mubarek mjeseca ramazana

F.Vojić

O KNJIZI AUTORA SAŠE VLAISAVLJEVIĆA

“16:45 za Zagreb sa p

U Grdskoj galeriji u Bihaću u utorak, 24. februara, bit će promovirana knjiga “16:45 za Zagreb sa posljednjeg perona 11”, autora Biščanina Saše Vlajsavljevića. Riječ je o snažnoj, ličnoj i generacijskoj priči o bihaćkim studentima koji su krajem osamdesetih godina krenuli na studije u Zagreb, noseći sa sobom snove, prijateljstva i vjeru u jedan stabilan svijet. Knjiga prati njihovo odrastanje u vremenu koje se dramatično mijenja, u godinama kada se država raspada, granice se pomjeraju, a mnogi putevi i životni i geografski bivaju prekinuti.

U središtu pripovijesti je autorovo vlastito iskustvo: odlazak iz Bihaća, studentski život u Zagrebu, ratne godine koje prekidaju normalan tok mladosti, te kasniji profesionalni uspon u Beogradu. Međutim, ovo nije samo lična autobiografska priča. Ovo je knjiga o jednoj generaciji koja je morala prerano odrasti, o mladim ljudima koji su ostali rasuti između gradova, država i sjećanja.

Posebnu emocionalnu snagu knjizi daju povratci u Bihać, u grad koji kroz cijelo djelo ostaje moralno i emotivno uporište. Kroz slike djetinjstva, prijateljstva koja su preživjela decenije, utakmica Jedinstva, studentskih polazaka sa autobusnog perona i tihih povratka kući, autor gradi most između prošlosti i sadašnjosti, između Une, Save i Dunava.

Tematski slojevi knjige obuhvataju: odrastanje jedne generacije na prijelomu epoha, studentski život i odlazak iz rodnog grada, rat kao istorijski lom koji prekida životne tokove, trajnost prijateljstva i kumstava iz mladosti, profesionalni put i ličnu upornost, povratak korijenima i potrebu za povezivanjem prostora bivše države, Bihać kao emotivni centar identiteta.

Stil knjige je topao, ispovjedan i nostalgican, ali istovremeno zreo i refleksivan. Autor ne piše samo o onome što se desilo nego pokušava razumjeti šta je to vrijeme učinilo ljudima, gradovima i odnosima među njima.

Ovo je knjiga koju će duboko razumjeti svi koji su makar jednom otišli iz svog grada noseći kofer pun planova i srce puno neizvjes-

nosti. “16:45 za Zagreb sa posljednjeg perona 11” nije samo priča o jednom putovanju već priča o generaciji koja je naučila da, bez obzira gdje je život odvede, najvažnije mostove uvijek nosi u sebi.

Poglavlje 7: Pod Borićima - Tamo gdje fudbal postaje sudbina

Jedinstvo iz Bihaća bilo je mnogo više od običnog sportskog kluba, mnogo više od ograđenog fudbalskog terena i uobičajene nedjeljne zabave za radničku klasu. Bila je to institucija sa velikim početnim slovom, simbol zajedništva i istinska svetinja u kojoj se, kao u najčistijem ogledalu, ogledao cjelokupni identitet našeg grada. Nedjelja se u Bihaću nije čekala zbog odmora od napornog radnog tjedna, već isključivo zbog odlaska na stadion Pod Borićima. Tamo se okupljao cijeli grad, tamo su se rađale lokalne legende koje su živjele decenijama i tamo se svaki postignuti gol pretvarao u neprolazni mit. Stadion je bio naš hram, a svaka odigrana utakmica ritual koji je povezivao generacije.

Već na samom ulazu u tu našu arenu, stajao je Midžo, legendarni portir iz opštine

■ Priča o generaciji koja je naučila da, bez obzira gdje je život odvede, najvažnije mostove uvijek nosi u sebi

Bihać. Nedjeljom bi on preuzimao ulogu čuvara kapije, cijepajući karte sa onom važnošću koju nose samo ljudi koji znaju da drže ključeve narodnog veselja. Ko god je bio u dobrim odnosima sa Midžom, mogao je, kada bi on bio onog svog posebnog i rijetkog raspoloženja, proći kroz tu kapiju i bez karte, uz samo jedan namig koji je vrijedio više od bilo kakve ulaznice.

Osamdesetih godina Jedinstvo je stalno bilo pri samom vrhu Druge lige Zapad, a Pod Borićima se igralo sa strašću koja je uveliko prelazila granice običnog sporta. Teren je bio vreo, bila je to užarena arena u kojoj su gosti već u prvih deset minuta shvatali da na tom mje-

stu nemaju apsolutno šta da traže. Agresivan pristup naših momaka, oštra igra na ivici incidenta, gromoglasan huk sa tribina i bezrezervna podrška cijelog grada činili su da se svaki duel pretvori u bespoštednu borbu za čast. Sudije su često imale onu blagu, ljudsku naklonost prema domaćinu, tolerisale su igru u meso, ali to se sve vraćalo na teškim gostovanjima gdje su naši momci proživljavali identičan pakao.

Tribine su bile posebna i neponovljiva priča koja je svakoj utakmici davala obriše antičke drame u našoj režiiji. Limeni duvački orkestar predvodio je moj dragi komšija i uvaženi profesor Ivo Blažević. Pod njegovom

posljednjeg perona 11”

U tim trenucima bi cijeli stadion na sekund utihnuo dok bi on letio kroz vazduh vjerujući da će sigurno uhvatiti loptu. Bilo je situacija kada bi zaista bio gospodar kaznenog prostora, ali bi se, nažalost, desilo i da promaši ili kiksa, ostavljajući nas u nevjerici dok bi lopta završavala tamo gdje nismo željeli.

Ne smijemo zaboraviti ni Stupca Halima, Zelu Tulića, Samara, te Hodžića kojeg smo zvali Debeli, koji je laktovima u šesnaestercu izvodio pravu skrivenu umjetnost. Braća Karač su bili naše britke sablje, osovina tima koja nije znala za uzmak. Iza njih su stajali stratezi, treneri Zuban i Zira, ali i neumorni Čavkan, Arnautović i Jurek, vizionari koji su krojili sudbinu svake utakmice.

Uz njih je stajala naša logistika, neraskidivi dio te velike porodice. Oružar Mile i naša draga gospođa Drena činili su da se svaki igrač osjeća kao kod kuće. Upravo su oni, a posebno gospođa Drena, unosili onu neophodnu toplinu i brigu, dokazujući da logistika i duša kluba nisu bili samo muški posao. Njihova prisutnost i pažnja prema svakom dresu i svakoj kopački činili su klupu Jedinstva pravom tvrđavom. Ti ljudi su stvarali mit koji se svakodnevno prepričavao u Boriku ili Paviljonu.

Dok je zapadna tribina bila za službenu publiku, ona oronula istočna bila je srce stadiona. Tu su bili Raif, Mimo, Cimana, Braco Bejkin, Eno, Dule i ostali bihaćki mangupi koji su činili najbolju obavještajnu službu u državi. Pamti se onaj igrač kojem su vikali da vrati bunde pokradene u Beču, dokazujući da Bihać zna svaku tajnu. Koncentracija bi mu pucala pred rafalnom paljbom naših dosjetki.

I dok su se države mijenjale, Jedinstvo je ostajalo kao vječna pjesma crvenobijelog dresa. I danas čujem eho istočne tribine, psovke koje su bile čista umjetnost i onaj specifični smijeh koji odjekuje Pod Borićima. Jer Jedinstvo nije bilo samo klub, bilo je to mi. Taj ponos me je naučio da se uspjeh mjeri samo na terenu. Na kraju balade, tvoja istina je samo ona koju ostaviš na tom svetom travnjaku, majstore, napisao je autor knjige Saša Vlasisavljević. S.P.

BIHAĆ SE OPROSTIO OD PJESNIKA HUSEINA DERVIŠEVIĆA POETE

“Gdje god da odem, njemu se vraćam”...

U Kulturnom centru Bihać upriličena je komemoracija povodom smrti Huseina Derviševića Poete, nagradivnog bihaćkog pjesnika i hroničara.

Od Poete su se, u dostojanstvenoj atmosferi, oprostili brojni sugrađani, prijatelji, štovatelji njegove riječi, kao i gosti, prisjećajući se njegovog stvaralaštva i trajnog doprinosa duhovnom identitetu grada.

- On je bio posljednji bihaćki boem, pjesnik čija je riječ imala težinu, a stih dušu. Bio je stvaratelj koji je živio ono što je stvarao. Uvijek je hodao uspravno i nije odustajao, čak ni onda kada mu je smrt ušla u kuću, kada mu je tenkovska granata ubila majku, srušila dom, njega teško ranila i raznijela sav njegov san o životu. Ipak, da je tada pristao na poraz, vjerovatno danas ne bis-mo govorili o njemu. On je o(p)stao i dao sebe ovom gradu, riječi su Željka Mirkovića, Poetinog prijatelja.

U ime Grada govorio je gradonačelnik Elvedin Sedić.

- Dervišević je svojim djelima pokazivao ljubav prema svom gradu. Tu ljubav je i živio. Dozvolite mi da citiram njegov stih "gdje god da odem, njemu se vraćam"... I stvarno, gdje god da je odlazio, on se vratio.

Danas posljednji put, svome Bihaću. Pokazao je da on i ovaj grad jesu jedno. Siguran sam da njegov odlazak, nije odlazak, ni ovaj naš današnji oproštaj nije oproštaj, jer će on nastaviti živjeti kroz sve ono što je ostavio svom Bihaću, kazao je Sedić.

Prisutnima se na komemoraciji obratila i profesorica Šehzada Džafić, koja je istakla značaj Pjesnikovog stvaralaštva za suvremenu književnost, njegovu trajnu potragu za smislom i identitetom, te univerzalnu poruku njegovih djela o čovjekovom putu, prolaznosti i odlasku u vječnost.

Husein Dervišević Poeta sahranjen je na Gradskom groblju Humci.

Volim Ljubljanu

Nermin Nino Kasupović

U Ljubljani sam. Grad koji volim, grad mostova i tihe magle nad Ljubljanicom.

Ali danas mi je težak. Teži nego ikad.

Jer nikad mi Bihać nije bio dalji.

Smrt je stigla tiho, prešla granice bez pasoša, ušla u jutro bez kucanja i rekla: Husein je otišao.

A kako da ode neko ko je bio duša grada?

Pjevao si: "Bihać i ja smo rođena braća, ili još bolje - mi smo jedno."

Danas shvatam.

Jer kad si ti otišao, kao da je i grad na trenutak zanimemio. Kao da je Una usporila, kao da su ulice ostale bez glasa.

U Ljubljani sam, a srce mi stoji na Korzu u Bihaću. U dnevnom boravku gdje smo pričali o umjetnosti, o gradu, o ljudima, o tome kako riječ može biti dom.

Volim Ljubljanu, ali danas mi njena ljepota ne znači ništa. Jer moj grad je daleko, a ja nisam tamo da se oprostim.

Huseine, ako si ti bio jedno s Bihaćem, onda si sada u svakoj njegovoj ulici, u svakoj kapi Une, u svakom dječaku koji tek uči kako se voli grad.

A ja ću se vratiti.

Jer Bihać i ja smo braća, a kroz tebe postali smo bliži nego ikad.

I dok stojim pod ovim nebom, znam - grad nije mjesto.

Grad je čovjek.

■ Tribine su bile posebna i neponovljiva priča koja je svakoj utakmici davala obrise antičke drame u našoj režiji

dirigentskom palicom trube i tromboni su unosili duh kulture u prašinu fudbalskog boja. Atmosfera je bila toliko naelektrisana da su se u njihove instrumente sa gornjih redova namjerno ubacivali sitni kamenčići, ali bi se na profesorov znak muzika uvijek ponovo razlivala kao pjesma pobjede. Na terenu su stajali naši heroji, momci iz komšiluka. Bajrović je bio srce sredine

terena, Sejdara neprelazni stub odbrane sa onim svojim neponovljivim stilom trčanja, a Bilja stameni bek koji je donosio nadu. Jure Bašić je bio taktički genije i vođa, Džaferović neustrašivi borac, dok je Omanović vodio loptu kao da pleše. Avdagić je bio tiha sjenka, Jerko Klarić slobodnjak sa topom u lijevoj nozi, Marko Radočaj instinktivni lovac na mreže, a Medo Piralić desetka sa vizijom. Na голу su stajali Maršalek i Đurić, ali i Kurto, golman čija je harizma bila magnet za publiku. Kurto je posebno volio ona rizična istrčavanja poslije slobodnih udaraca ili kornera, kada bi se dvoranom prolomio njegov gromoglasni povik mojaaaaa.

TUŽNO SJEĆANJE

**BEKIRA
(Delić)
ALIJAGIĆ**

20.02.2016. – 20.02.2026.

**ABDULAH
(Smail)
ALIJAGIĆ**

18.04.2010. – 2026.

Budite se u našim srcima.

Molimo dragog Allaha dž.š. da Vam podari lijepi džennet i vječni rahmet.

Vaši najmiliji: kćerka Aida, sin Adnan, zet Denijal, snaha Anela i unučad: Denijal, Adna, Adnan i Amar

I N M E M O R I A M

**SENA
PIRALIĆ**
27.02.1986.

**HAZIM
PIRALIĆ**
11.02.1996.

*Vi niste više tu gdje ste bili, ali ste posvuda gdje smo mi.
S ljubavlju*

Vaša Anaida sa porodicom

Dana 25. februara 2026. godine navršava se 40 dana
otkako nisi sa nama

**JUSUF (Ćamil)
SALIHODŽIĆ**

*Uspomena na tvoj dragi lik i ljubav
koju si nam pružao vječno će živjeti u
našim sjećanjima.*

Tvoja supruga i djeca

Dana 16. februara 2026. navršilo se 17 godina od prerane
smrti naše drage mame, svekrve i nane

**DELISTA (rođ. Muslić)
KASUPOVIĆ**

*Život nestaje u trenutku. Postoji nešto što nikad umrijeti
neće, a to su beskrajna ljubav, ponos i sjećanje na tebe.
Neka ti dragi Allah dž.š. podari lijepi džennet i vječni
rahmet.*

Tvoji: Husein, Mersada, Jasmina

Dana 16. februara 2026. navršilo se 17 godina od smrti
drage supruge

**DELISTA (rođ. Muslić)
KASUPOVIĆ**

*Neka ti Allah dž.š. podari lijepi
džennet i vječni rahmet.*

Suprug Safet

**MEHMED (Šero)
BEĆIRSPAHIĆ**
10.05.1933. – 25.02.2002.

TUŽNO SJEĆANJE
na naše drage roditelje

*Zaborav ne postoji, samo tuga
i beskrajna ljubav onih koji
će Vas zauvijek voljeti i
pamtiti.*

*Neka Vam je vječni rahmet.
Neka Vam Allah dž.š. podari
lijep džennet.*

Vaši: sinovi Šerif i Muhamed,
kćerke Ramzija, Merima, Semira,
unuke Mejrem i Irma, snaha
Esma, zetovi Zejnil i Šemsudin

**ZAHIDA (rođ. Dizdarević)
BEĆIRSPAHIĆ**
07.11.1940. – 31.08.2022.

S J E Ć A N J E
**DELISTA (rođ. Muslić)
KASUPOVIĆ**

Dana 16.2.2026. navršilo se 17 godina
otkako nisi s nama.

*S ljubavlju i poštovanjem čuvamo
uspomenu na tebe.*

Suad, Sanela i Neno

Dana 22.02.2026. godine navršavaju se 32 godine od
pogibije našeg dragog

EMIR (Jusuf) LONIĆ

*Bol nije u riječima, već u srcima gdje ćeš vječno ostati
voljen i nikad zaboravljen.*

Tvoji najmiliji: otac Jusuf, supruga Dika, kćerka Amila i
brat Edin

S J E Ć A N J E
Dana 15.2.2026. godine navršilo se 12 godina od kad nas
je napustio naš dragi i nikad zaboravljeni otac

ENVER (Asim) DUPANOVIĆ

*Koliko god vremena da prođe zaborava nema, u našim
srcima ti ćeš uvijek živjeti. Neka ti Allah dž.š. podari
lijepi džennet.*

Tvoja kćerka Adela, unuka Nahla i zet Rifet

P O S L J E D N J I P O Z D R A V

HUSEIN DERVIŠEVIĆ

S poštovanjem,

Radni kolektiv JP „Unsko-sanske novine“ d.o.o. Bihać

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO - SANSKI KANTON
GRAD BIHAĆ
JU OŠ "HARMANI I" BIHAĆ
Budžetska organizacija: 18030001
Broj: 184 / 26
Bihać, 12. 2. 2026. godine

Na osnovu Odluke Školskog odbora broj: 7/26 od 26.1. 2026. godine, direktorica škole raspisuje

JAVNI POZIV

za izdavanje školske sportske dvorane pod zakup

1. Predmet javnog poziva je izdavanje pod zakup školskog prostora – školske sportske dvorane.
2. Dvorana se iznajmljuje za sportske aktivnosti i druge programe koji se u njoj mogu izvoditi.
3. Dvorana se daje u zakup od dana potpisivanja ugovora do 31.12.2027. godine, u vremenu kad je prostor slobodan, odnosno, kad ga ne koristi škola.
4. Dvorana se daje u zakup svim radnim danima od 19:30 h do 21:30h.
5. Ponudač je dužan u prijavi navesti željeni termin te broj sati korištenja. Raspored korištenja napraviti će se u dogovoru korisnika i škole.

Uslovi:

Ponude mogu dostaviti pravne osobe.

Ponuda mora sadržavati:

- naziv i adresu pravne osobe
- broj telefona osobe za kontakt,
- vrstu aktivnosti,
- željene termine,
- broj sati korištenja.
- Ponudenu visinu cijene po jednom terminu

Kriterij:

Prednost pri izboru imaju:

1. Korisnici koji ponude najvišu cijenu po jednom terminu (60 minuta)
2. Korisnici koji izraze potrebu za najvećim brojem termina korištenja školske sportske dvorane

Rok za podnošenje prijava je osam (8) dana od dana objavljivanja. Pismene ponude dostaviti poštom u propisno zapečaćenoj kovrti sa naznakom „JAVNI OGLAS- NE OTVARAJ“, na adresu: JU OŠ „Harmani I“, Harmanska 18, 77 000 Bihać .

Direktorica škole: mr.sc. Belmana Trivunić

ILDA
VUKOVIĆ
23.02.2002. – 23.02.2026.

SJEĆANJE
na kćerku sina sestru brata

Sa nama ste uvijek, u svakom danu, mislima i sjećanju. Falite jako i zauvijek ste u našim srcima.

Vaši: tata Mido, mama Lela i sestra Ilvana

BENJAMIN
VUKOVIĆ
31.01.2010. – 31.01.2026.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Unsko-sanski kanton
Općina Cazin
JU Osnovna škola „ŠTURLIĆ“ u Šturliću

OBAVIJEST O OBJAVI KONKURSA

Obavještavamo Vas da će integralni tekst konkursa za upražnjena radna mjesta JU OŠ „Šturlić“ biti objavljen na službenoj internet stranici Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta USK-a i stranici JU Služba za zapošljavanje USK-a.

Rok za podnošenje prijava počinje teći od dana objavljivanja obavijesti o objavi konkursa u sedmičnom listu „Krajina“

Direktor škole: Asmir Kapić

Dana 18.02.2026. navršava se osam godina od kad nas je napustio

ESAD (Salih) TURNIĆ

Hvala ti za ljubav, dobrotu i pažnju koju si nam nesebično poklanjao. Neka ti dragi Allah dž.š. podari lijepi džennet i vječni rahmet.

Tvoji: supruga Safija, sin Edin, snaha Alma, unučad: Selma i Ismar i praunuka Asja

BOSNA I HERCEGOVINA / FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON / JU OŠ »CRVAREVAC« / VELIKA KLADUŠA
Broj: 220/26
Datum: 17.02.2026.

Na osnovu člana 134. Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju („Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona“ br:19/23),Izmjene Saglasnosti za raspisivanje konkursa od Ministarstva obrazovanja,nauke,kulture i sporta USK-a,broj: 10-34-14144-2/25 od 01.12.2025.godine. i Odluke Školskog odbora broj: 1332/25 od 11.12.2025. godine, JU OŠ „Crvarevac“ Velika Kladuša, objavljuje

Obavijest

o raspisivanju konkursa za popunu upražnjenog radnog mjesta za školsku 2025/26. god.

Puni tekst Konkursa za popunu upražnjenog radnog mjesta JU OŠ „Crvarevac“ Velika Kladuša objavit će se dana 20.02.2026.godine, na internet stranici Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta USK-a i stranici Službe za zapošljavanje Unsko-sanskog kantona.

Konkurs ostaje otvoren osam (8) dana od objave obavijesti u sedmičnim novinama.

Direktor škole:
Safet Durić,prof.

SMAIL (Kadija)
DIZDAREVIĆ
15.11.1908. – 03.01.1984.

SJEĆANJE

Nema zaborava ostaje vječna ljubav i uspomena. S poštovanjem Vas se sjećamo i u svojim srcima čuvamo i nosimo. Neka Vam Allah dž.š. podari lijepi džennet i vječni rahmet.

Vaši: snaha Kadira sa djecom, unuci i unuke kćerke Bećirspahić (rođ. Dizdarević) Zahide sa djecom

SEJIDA (rođ. Hošić)
DIZDAREVIĆ
12.09.1911. – 31.07.1988.

aktualnosti • čestitke

MLADI U BORBI ZA PRAVDU I PROTIV ISKVARENOG SISTEMA

Ako ih nećete podržati – ne smetajte im

Piše: Almir Panjeta

Kada smo 2006. protestovali na ulicama Sarajeva, sa svojih 26 godina bio sam među mladima u ekipi. Bilo je uvijek mladih, ali i većinu ostalih protesta uglavnom je činila i predvodila ekipa 30-35+, a tu su uvijek bili i neumorni penzioneri koji su pružali nesebičnu podršku i učestvovali u protestnim šetnjama.

Koliko god smo se smatrali progresivnim, naš glavni problem bio je što smo ipak uglavnom razmišljali u okvirima postojećeg sistema. Jednostavno, nismo ni mogli imati širu sliku, niti smo imali dovoljno vremena da shvatimo koliko je kompletan sistem pogrešno postavljen i koliko se u okviru njega teško išta može promijeniti.

promijenimo samo kućepazitelja, a zgrada ostane ista, nismo ništa uradili.

To će nam se u narednim godinama i pokazati, kada smo na raznim nivoima vlasti imali kakve takve nominalne promjene. Mijenjala su se lica, neke politike, pristupi, ali uglavnom na počecima. Vrlo brzo sve to se utapalo u isti pogrešan sistem. U lošem i pokvarenom sistemu manje-više je nebitno ko je na kojoj poziciji, i proteklih godina smo vidjeli da su nam čak i promjene lica donijele malo stvarnih promjena na terenu.

Nedavno sam rekao, bez namjere naravno da pravdam bilo koju vlast, čak i da dovedemo na razmjenu ministre iz Švedske ili Kanade i postavimo ih na čela nekih

su stariji uglavnom neopravdano mislili kako je nezainteresovana za bilo šta. Izašli su prije svega da iskažu solidarnost, saosjećaju u boli, ali i da traže odgovornost, pravdu, sigurnost.

Današnje proteste čini i predvodi ekipa starosti 17-20 godina. Njih ne zanima ko je u Vijeću ministara, ko s kim koalira, kako je bilo prije, koja je postava vlasti više pokrala, a koja kao nije, niti ih zanima šta im stariji govore i pametuju danima im isprazno im po Fejsbuku objašnjavajući kako i šta da rade. Oni to ni ne čitaju, kao što vjerovatno neće pročitati ni ovaj tekst jer im je već predug, i ne trebaju. Ovo je generacija jednog klika, Y/N, nema tu puno šuplje.

Ono što ovi mladi dobro znaju jeste da postoji neki loš i pokvaren sistem koji ih ubija, otežava im život, ne da im da napreduju, da učestvuju u brojnim međunarodnim edukativnim programima jer im fali jedan papir, sistem koji ih tjera iz ove zemlje.

Njihov glavni zahtjev je: Borba za pravdu.

Njihovi ostali zahtjevi su pismeni, uglavnom precizni, i jasno usmjereni, tamo gdje je najvažnije – na sistem. I sve koji ga čine. I veliki broj transparenta koje nose upravo se odnose na promjenu sistema.

Ne znam kako će završiti ovi protesti, dok pišem ovaj tekst najavljen je i plenum kod Zemaljskog muzeja, kao i još jedan veliki skup za subotu. Znam ono što sam znao i 2006., a to je da ništa neće doći preko noći i da će trajati, ali mislim da napokon imamo iskru koja izlazi iz okvira i kreće u pravom smjeru prema glavnom i najvećem problemu - lošem i pokvarenom sistemu kojem već odavno treba restart.

Imamo generaciju mladih koji su pokazali da nije skrolanje po mobilnim telefonima sve što znaju, kao što većina starijih misli. Pokazali su da neće dozvoliti da ih neko zajebava, i da će biti ozbiljan faktor u demokratskim procesima koje su spremni i predvoditi. Djeco, sretno, stari, ako ih nećete podržati – ne smetajte im.

od brojnih ministarstava, teško da bi i oni mogli išta, kada bi se svaki prijedlog i odluka suočili sa gomilom različitih nivoa, različitog spektra instrukcija, ličnih interesa zamaskiranih u patriotizam, i svih ostalih prepreka koje se pojave “u hodu”.

A onda su se desili posljednji protesti u Sarajevu izazvani tragičnim stradanjem mladića Erdoana Morančića kojeg je ubio tramvaj kojeg je čekao na stanici. Nekoliko građanki i građana je povrijeđeno, među njima najteže djevojčica Ella kojoj se u vrijeme pisanja ovog teksta još bore za život.

Odmah na početku vidjelo se da to nisu isti protesti kakve smo imali ranije. Probudila se generacija za koju

Desili su se protesti 2008. i neke od prvih smjena kao odgovor na protestne zahtjeve, potom JMBG protesti 2013. koji su napokon “prijetili” da ujedine ne samo BiH, nego i region, onda i protesti 2014. koji su završili paljevinom zgrada, ali su izbori iste godine pokazali da nisu puno učinili na promjeni svijesti...

Kako bi pojasnio drug Demir Mahmutćehajić, tražili smo moralnu odgovornost izabranih dužnosnika, i to također jeste bilo revolucionarno i izvan sistema, u tom momentu jedino moguće, ali smo znali i da su potrebne godine da nam svijest dođe do momenta da moramo promijeniti sistem. Jer, ako imamo ruševnu zgradu bez prozora, i u njoj

Gradonačelnik:
Elvedin SedićPredsjedavajući Gradskog vijeća:
Edin Goretić

ŠEF MISIJE IOM-A POSJETIO UNSKO-SANSKI KANTON

Fokus na migracije i lokalnu podršku

Šef misije IOM-a u Bosni i Hercegovini, David Womble, boravio je u svojoj prvoj posjeti Unsko-sanskom kantonu, gdje je zajedno sa predstavnikom UNICEF Bosna i Hercegovina, Marcom Lucetom, razgovarao s premijerom Kantona Mustafom Ružnićem.

Razgovor je bio prilika za razmjenu iskustava o dosadašnjem odgovoru na izazove u oblasti migracija, kao i za otvorenu diskusiju o trenutnim potrebama i prioritetima. Posebno je istaknuta važnost izrade sveobuhvatne državne strategije upravljanja migracijama, na kojoj IOM aktivno saraduje s nadležnim

institucijama i partnerima.

Naglašena je važnost konkretne podrške lokalnim zajednicama, od jačanja kapaciteta institucija i sistema civilne zaštite do šireg doprinosa razvoju i stabilnosti, uz obostranu spremnost za dugoročnu i partnersku saradnju, saopćeno je iz Vlade USK.

MaLi OgLasi • MaLi OgLasi • MaLi OgLasi

PRODAJA KUĆA:

- prodajem kuću i zemlju u Gati, sa dva izvora tople vode, telefon: 061/980-914
- kuća na prodaju u Bihaću sa garažom i stanom iznad iste, lokacija Ceravci oko 200 m² stambenog prostora izgrađena '70-tih, GSM: 061/407-300

PRODAJA STANOVA

- prodajem jednosoban stan 33 m² (ima podrumsku ostavu) preko puta Doma armije, GSM: 061/274-645
- prodajem stan na Ozimicama 2., prizemlje, površine 86 m², cijena po dogovoru, GSM: 061/706-627
- prodajem stan 69 m² Ozimice 1, telefoni: 062-919-341, 062-849-446
- prodajem dvosoban stan 61 m² kod Poliklinike, polu renoviran, sunčana strana do magistrale, GSM: 062-177-997

PRODAJA ZEMLJIŠTA:

- prodajem u Dobrenici oko 9 duluma bukove šume i 4 duluma pašnjaka - proplanak. Prodaje se sve u komadu pošto se parcele naslanjaju jedna na drugu. Na pašnjaku ima izvor prirodne vode a struja je udaljena oko 300 metara, GSM: 061/105-174
- prodajem u Ripču na Mahali oko 3,5 duluma zemlje, papiri čisti 1/1, dozvoljena gradnja, parcela se nalazi uz Put 5. korpusa, GSM: 061/105-174
- prodajemo građevinsko zemljište na području grada Bihać. Parcela se nalazi na Ceravcima na atraktivnoj lokaciji između Katoličkog školskog centra i trgovačkog centra Fisa, plac je površine 3.277, m² k.č. 4246, regulisano sa Regulacionim urbanističkim planom Grada Bihać, telefon: 037-223-709
- prodajem zemljište 1-3 dunuma, lokacija Kamenica i Vrkašić, povoljno za izgradnju kuće i ostalih objekata, papiri su uredni, telefoni: 037-882-338, 064-459-008

● Prodajem kuću u Jezerskom (općina Bosanska Krupa) sa urednim papirima, katastar 2880/2, prizemlje + sprat, na 1.800 m² okućnice.

Cijena 120.000 KM.

Informacije na telefon: 061/298-972.

IZNAJMLJIVANJE:

- iznajmljujem stan preko puta Kantonalne bolnice, GSM: 063/929-579
- izdajem malu kuću namještenu, koja se nalazi na Lukama Ul. Mirze Delibašića br. 5, telefoni: 037/220-775 ili 061/057-718
- iznajmljujem sprat kuće - prizemlje, namješten, poseban ulaz, el. brojilo, šupa, parking, nalazi se u blizini Bišće parka na glavnoj cesti, itd. GSM: 061/021-999
- iznajmljujem stan 42 m² Ozimice I, lamela 4, I sprat, stan br. 7, telefoni: 061/431-773, 061/911-288 zvati od 9-11 sati
- iznajmljujem jednosoban soban stan za studenticu, ili majku sa djetetom, površine oko 20 m² i terasom oko 10 m², na Ceravcima, telefoni: Wats app/viber 061/407-300, 0049 1632183828
- izdajem namješten stan u centru Tuzle studentima ili zdravstvenim radnicima na specijalizaciji na duži period. Stana je pogodan za dvije do tri osobe. Informacije putem mobitela 061/720-740, dostupan i Viberom ili Whats app
- iznajmljujem jednosoban stan u kući kod zgrade "Oslobođenja", parking obezbjeđen, poseban ulaz, grijanje (pelet), klima, wi-fi, kablovska tv za dva studenta ili bračni par, telefon: 037/971-193

RAZNO:

- tražim osobu za čuvanje starije osobe 24 sata, GSM: 061/444-967

SOCIJALNI FOND "BERIČET" SANSKI MOST

Medžlis Islamske zajednice Sanski Most pokazao je još jednom svoju brigu i solidarnost prema sugrađanima koji se nalaze u stanju socijalne potrebe. Putem socijalnog fonda "Beričet" obezbjeđena je veća količina prehrambenih paketa, koji su podijeljeni porodicama širom Sanskog Mosta. Ovakvim i sličnim aktivnostima, koje nose prvenstveno humanitarni predznak, nastoji se pomoći kategorijama stanovništva slabijeg imovnog stanja, ali i podstaći druge tokom ramazana, koji važi za mjesec dobročinstva, da na ovakav ili neki drugi način iskažu svoju plemenitost i solidarnost. Prema riječima Muhameda ef. Hadžića, koordinatora socijalnog fonda Beričet, ukupno će biti podijeljeno 100 paketa.

Medžlis Islamske zajednice Sanski Most vodi redovnu brigu o svojim džematlijama koji su u stanju socijalne potrebe, a sve aktivnosti koje imaju humanitarni karakter realizuju se putem socijalnog fonda Beričet, koji djeluje već dugi niz godina. Sredstvima iz ovog Fonda tokom

Podijeljeno 100 prehrambenih paketa

cijele godine obezbjeđuju se i dijele prehrambeni paketi sa osnovnim životnim namirnicama, pojedincima ili porodicama za koje se ustanovi da su u stanju socijalne potrebe. Pored toga Fond je angažovan i na

mnogim drugim aktivnostima, tako da sanski imami skupa sa volonterima, redovno sprovode ovakve i slične akcije, koje imaju za cilj pružiti pomoć našim sugrađanima.

Izvor: RTV Sana

BOSNA I HERCEGOVINA
Federacija Bosne i Hercegovine
Unsko-sanski kanton
Općina Sanski Most
JU OŠ «Hasan Kikić»
Sanski Most

BOSNIA AND HERZEGOVINA
Federation of Bosnia and Herzegovina
Una-sana canton
Sanski Most
Primary school «Hasan Kikić»

ID br. 4263 104 23 0003
Telefon: 037/685-271

JU OŠ "Hasan Kikić" Sanski Most obavještava sve zainteresirane kandidate da je puni tekst Konkursa za popunu radnih mjesta objavljen na internet stranici JU Služba za pošljavanje USK-a jusluzap@bih.net.ba; info@usk-szz.ba i internet stranici Ministarstva obrazovanja USK-a obrazovanje.usk@gmail.com, dana 20.02.2026. godine

Direktor
Jasmin Burnić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
OPĆINA SANSKI MOST
JU OŠ "PRVA SANSKA ŠKOLA"
Sanski Most, telefon: 037/689-437, id. br. 4263206660002

OBAVIJEST O RASPISIVANJU KONKURSA ZA UPRAŽNJENA RADNA MJESTA

JU OŠ "Prva sanska škola" obavještava sve zainteresovane kandidate da je puni tekst Konkursa za popunu radnih mjesta objavljen na internet stranici JU Služba za pošljavanje USK-a www.usk-szz.ba; info@usk-szz.ba i internet stranici Ministarstva obrazovanja USK-a http://obrazovanje.vladausk.ba.

Konkurs ostaje otvoren 8 dana od dana objave u dnevnim novinama.

Direktor škole:
Amra Terzić

“Duhovni svijet”

Redakcija Dokumentarnog programa Televizije Unsko-sanskog kantona pripremila je još jedno izdanje religijske emisije “Duhovni svijet” u ovoj sedamnaestoj sezoni njenog emitiranja.

Vašoj pažnji preporučujemo priču o Svjetskom danu Hidžaba i ovoj propisanoj obavezi žene u Islamu. Obilježile su ga žene, članice odjela za brak i porodicu u međzlisima Islamske zajednice Muftijstva bihačkog.

Posljednju emisiju “Duhovni svijet” prije mubarek-mjeseca ramazana možete pogledati u subotu, 21. februara u programu Televizije Unsko-sanskoga kantona od 18:15 sati.

Kroz emisiju vas vodi Samir Tulić.

Ljudi: vrijeme

LJUDI I VRIJEME, dokumentarna emisija Zavirite u mikro svijet vaših sugrađana i komšija.

Priču o Safetu Fatkiću možete pogledati u emisiji Ljudi i vrijeme u srijedu, 25. februara u 20:05 sati.

Urednica Rasima Henić.

U SVJETLIMA KANDILJA, ramazanski program

Budite uz ramazanski program “U svjetlima kandilja”, svake večeri od 18. februara do 20. marta 2026. godine, u terminu od 17:30 do 18:30 sati, u programu RTV USK.

Ramazanski program uključuje i specijalne vjerske priloge, realizirane u okviru našeg TV programa. Svaku večer gledajte serijal “Džemat - srce zajednice”, a ramazansku atmosferu dodatno će upotpuniti emisije “Srce u sevdahu”, posvećene očuvanju i afirmaciji kulturne i muzičke baštine Bosne i Hercegovine.

Ramazan nam tiho kuca na vrata, noseći sa sobom posebnu svjetlost, smiraj i toplinu koja se osjeti u srcu. Dolazi nam mjesec posta i ibadeta, mjesec čišćenja duše, mjesec u kojem se ljudi više slušaju, više praštaju i više čine dobra.

U tom blagoslovljenom vremenu, RTV USK vam i ove godine - već treću deceniju zaredom - s ponosom daruje tradicionalni ramazanski program “U svjetlima kandilja”, serijal emisija koji Ramazan približava srcima gledalaca kroz iskrene priče, duboka razmišljanja i snagu vjere.

www.rtvusk.ba

J.P. “Radio-televizija Unsko-sanskog kantona” d.o.o. Bihać**“Odrastamo zajedno”, obrazovna emisija**

U svijetu koji se brzo mijenja, roditeljstvo i djetinjstvo postaju veći izazov nego ikada. Zato vam u novoj emisiji TVUSK “Odrastamo zajedno” otkrivamo male, ali važne korake koji čine veliko putovanje - odrastanje.

Kroz tople priče iz stvarnog života, razgovore sa stručnjacima, savjete za roditelje i inspirativne primjere, govorimo o svemu što čini djetinjstvo - od prvih koraka, školskih izazova, pa sve do emocija koje dijelimo u porodici.

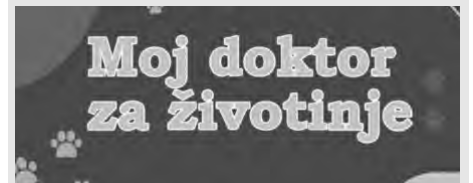
Emisija donosi i teme o odrastanju, odnosu djece i roditelja, podršci, razumijevanju i ljubavi - vrijednostima koje su temelj svake porodice.

“Odrastamo zajedno” - gledajte u nedjelju, 22. februara od 18:35 sati, te reprizno ponedjeljkom od 10:10 sati i subotom od 11:40 sati.

Emisiju uređuje i vodi Emina Jodanović.

Serijal Bosnoljublja u programu Televizije

Unsko-sanskog kantona gledajte u nedjelju, 22. februara od 22:40 sati.

Moj doktor za životinje, emisija o brizi za životinje

Gledajte nas svake nedjelje od 12:45 sati na programu RTV USK.

Emisiju uređuje Asima Sefić.

Film Stanlijev nastup STANLEY'S GIG, 2000., SAD, 93 min.

Usamljeni svirač ukulelea u staračkom domu se sprijateljuje sa bivšom jazz pjevačicom

Film Stanlijev nastup gledajte u programu TV USK u subotu, 21. februara od 22:20 sati.

DNEVNIK RTV USK GLEDAJTE SVKOG DANA U 19:00 SATI.

Emisija iz kulture “Kultura” u programu je u srijedu, 25. februara od 21:50 sati.

Urednica Fata - Hajdarević Ivušić.

Školski sat

Dragi školari i svi ljubitelji znanja, u novoj emisiji Školski sat koja vas očekuje pripremili smo mnoštvo zanimljivog sadržaja...

Nedjelja, 22. februar od 10:10 sati.

Urednica Merima Aličević.

Voditeljica Asima Sefić.

PODRŠKA LOKALNOM - 3. EPIZODA, TV SERIJAL O PRIVREDI

U medijskom projektu RTV USK kroz istoimeni serijal “Podrška lokalnom” govorimo o aktuelnom stanju, mogućnostima, izazovima i podršci koju u različitim resorima privrede imaju domaći mali i veliki privrednici i obrtnici.

Projekt “Podrška lokalnom” sufinansiran je kroz podršku za medije za 2025. godinu Ministarstva privrede u Vladi USK.

TV SERIJAL O PRIVREDI “PODRŠKA LOKALNOM”

GLEDAJTE U PROGRAMU TV USK U ČETVRTAK, 26. FEBRUARA OD 20:05 SATI.

Ko te šiša

Seriju Ko te šiša gledajte od ponedjeljka do petka u programu TV USK od 18:15 sati.

Serija Krvavo cvijeće

U programu RTV USK gledajte tursku hit seriju “Krvavo cvijeće”.

Od ponedjeljka do petka od 21:05 sati.

SARAJEVO: ODRŽANO POJEDINAČNO PRVENSTVO BiH U ATLETICI

Srebro za Enu Unkić iz Sanskog Mosta

Dvoransko državno pojedinačno prvenstvo BiH za juniore/ke, mlade juniore/ke, pionire/ke i mlade pionire/ke održano je u Sarajevu sa kojim je zvanično startala takmičarska godina u atletici. Nastup na dvoranskom prvenstvu zabilježilo je oko 300 takmičara u pet disciplina. Na prvenstvu su se sa svojim takmičarima predstavili i klubovi iz Unsko-sanskog kantona i to: Atletski klub "Sana" iz Sanskog Mosta i Atletski klub "Bihać". Takmičari oba kluba zabilježili su dobre nastupe u svojim disciplinama i starosnim kategorijama.

Mlade atletičarke iz Sanskog Mosta predstavile su se sa četiri takmičarke koje su u konkurenciji pionirki i juniorki zabilježile odličan nastup u disciplini 60 metara. Najbolji rezultat je ostvarila Ena Unkić u konkurenciji pionirki koja je u utrci na 60 metara osvojila odlično drugo mjesto. Do osvajanja srebrne medalje i titule viceprvakinje BiH došla je rezultatom 8,60 sekundi. Takmičarka Ajla Cerić je sa vremenom 8,49 sekundi osvojila šesto mjesto u konkurenciji starijih pionirki. Rezultat je napravila trčeci sa dvije godine starijim takmičarkama. U konkurenciji mlađih juniorki Larisa Medić je u kategoriji 60 metara ostvarila vrijeme 8,82 sekunde sa kojim je popravila svoj rezultat za 30 stotih dijelova sekunde, a prvi put je nastupila i pionirka Enna Bećirbegović koja je u konkurenciji pionirke na 60 metara ostvarila vrijeme 9,37 sekundi. Mlade sanske atletičarke je u Sarajevu vodio trener Ekrem Jakupović koji je čestitao svim takmičarkama koje su dostojno predstavile klub i Sanski Most, ističući da se radi o mladim sportašicama koje posjeduju izuzetan talent i potencijal, a ako nastave redovno i marljivo trenirati pred njima je svijetla atletska budućnost.

Dženan i Jasmina Nuspahić do bronzanih medalja

Nastup sa osvojenim medaljama zabilježili su i takmičari Atletskog kluba "Bihać". Na prvenstvu su se predstavili sa četiri takmičara, te su u jakoj konkurenciji uspjeli osvojiti dvije bronzane medalje. Mladi Dženan Nuspahić u konkurenciji mlađi pioniri u disciplini 60 metara osvojio je odlično treće mjesto i bronzanu medalju sa vremenom 8,43, što je ujedno i novi lični i klupski rekord. Takmičarka Jasmina Nuspahić u konkurenciji mlade juniorke u disciplini 60 m također je sa vremenom 8,17 s osvojila treće mjesto i bronzanu medalju. Dan prije Jasmina je učestvovala na Atletskom mitingu u Zagrebu, gdje je u seniorskoj konkurenciji, osvojila peto mjesto na 60 m i sedmo mjesto u utrci na 200 metara. Zapažen nastup u Sarajevu imala je i Najla Nuspahić u konkurenciji mlade juniorke u discipline 60 metara sa vremenom 9,88 sekundi. Klub je u Sarajevu predstavljao i Jasmin Husić u konkurenciji mlađih juniora koji je ostao bez plasmana za medalje.

Rukometašice u Premijer ligi proteklog vikenda su odigrale sva četiri susreta 12. kola. Ostvarene su dvije pobjede domaćina dok su gosti slavili u dva susreta. Borac je porazom kod Gruda izgubio vodeću poziciju prvenstvene tabele koju je pobjedom nad Goraždom preuzela ekipa Hadžića. Krivaja je bila uspješna na gostovanju kod posljednjeplasiranog Izviđača. Rukometašice Krajine su kao domaćin susret odigrale u dvorani u Bosanskoj Krupi te slavile pobjedu protiv Ilidže rezultatom 41:33, poluvrijeme 20:16. Domaće igračice su tokom cijelog susreta držale rezultatsku prednost zaslužno slavivši pobjedu. Prvo poluvrijeme završeno je prednošću Krajine od četiri pogotka, 20:16. U nastavku susreta Krajina je bila još bolja, te je uspješno vodila susret osiguravši na kraju zasluženu pobjedu sa osam pogodaka razlike rezultatom 41:33. Najefikasnije u redovima Krajine bile su Adela Dautović sa 10 pogodaka, Angela Kostovik sa 7 i Staša Mandić sa 6 golova. Kod Ilidže bolja od ostalih bila je Almedina Mehović sa 9 postignutih pogo-

PREMIJER RUKOMETNA LIGA BiH - ŽENE

U derbiju kola Krajina gostuje u Hadžićima kod aktualnih prvakinja BiH

Rezultati 12. kola:

CAZIN: Krajina - Ilidža 41:33,
GRUDE: Grude - Borac 36:31,
LJUBUŠKI: Izviđač - Krivaja 33:42,
GORAŽDE: Goražde - Hadžići 24:35.
Slobodan je bilo Zrinjski iz Mostara.

Parovi 13. kola:

HADŽIĆI: Hadžići - Krajina,
ILIDŽA: Ilidža - grude,
BANJA LUKA: Borac - Izviđač,
ZAVIDOVIĆI: Krivaja - Zrinjski.
Slobodna je ekipa Goražda.

TABELA

1. Hadžići	10	9	0	1	18
2. Borac	11	9	0	2	18
3. Krivaja	11	7	0	4	14
4. Krajina	11	7	0	4	14
5. Goražde	11	5	1	5	11
6. Zrinjski	10	5	0	5	10
7. Grude	11	3	1	7	7
8. Ilidža	11	1	0	10	2
9. Izviđač	10	1	0	9	2

daka. U narednom kolu sutra (subota) Krajina gostuje kod Hadžića, ekipe koja je aktualni prvak BiH. Očekuje se veoma kvalitetna i izjednačena utakmica u kojoj obje ekipe obećavaju maksimalno zalaganje i ostvarenje povoljnog rezultata. I u ostalim susretima 13. kola očekuje nas zanimljiv i kvalitetan rukomet.

FUTSAL:

PREMIJER LIGA BiH

Bubamara uknjižila prvi ovosezonski poraz, sutra u derbiju kola u Cazinu gostuje Mostar SG

Rezultati 12. kola:

Sloga - Bubamara 5:3,
Željezničar - Mostar SG 3:2,
Sarajevo - Borac 10:4,
Akademac - Salinas 6:3,
Brod - Rama 6:3.

Parovi 13. kola:

Bubamara - Mostar SG,
Brod - Željezničar,
Rama - Akademac,
Salinas - Sarajevo,
Borac - Sloga.

TABELA

1. Bubamara	11	6	4	1	22
2. Sloga	12	6	2	4	20
3. Rama	12	5	3	4	18
4. Željezničar	12	5	3	4	18
5. Mostar SG	12	5	3	4	18
6. Brod	12	5	2	5	17
7. Akademac	11	4	4	3	16
8. Borac	12	5	1	6	16
9. Sarajevo	12	3	2	7	11
10. Salinas	12	3	0	9	9

Futsaleri u Premijer futsal ligi BiH odigrali su susrete 12. kola. Domaće ekipe su bile uspješne, te su slavile u svih pet odigranih susreta. Stanje na tabeli što se tiče vodeće Bubamare se nije mijenjalo. Bubamara je gostovala u Gornjem Vakufu gdje je poražena od ekipe Sloge rezultatom 5:3. Ovo je za ekipu iz Cazina prvi poraz u ovogodišnjoj sezoni. Odigrana je veoma dinamična i kvalitetna utakmica u kojoj je postignuto osam pogodaka. Prvo poluvrijeme završeno je 1:1. Utakmica se otvorila u drugom poluvremenu. Bubamara je izgledala dosta nervozno na terenu što su domaćini iskoristili i uz pomoć publike došli može se reći do zaslužene pobjede. Pogotke za domaćina postigli su Bilkan i Skeho po dva i Garib. Pogotke za Bubamaru postigli su Bundavica, Gosto i Ćatić. Derbi je odigran u Sarajevu gdje je kod Željezničara gostovala ekipa Mostar SG. Susret je završen pobjedom Željezničara rezultatom 3:2. I u ostalim susretima 12. kola odigrani su kvalitetni susreti. Sutra (subota) igraju se susreti 13. kola. Derbi kola igra se u Cazinu, gdje prvoplasirana Bubamara dočekuje ekipu Mostar SG. Očekuje se kvalitetna utakmica u kojoj oba trenera najavljuju pobjedu. Susret se igra u subotu, 21. februara sa početkom u 20 sati i 30 minuta.

PRVA FUTSAL LIGA FBiH

Na rasporedu susreti 15. kola

Futsaleri u Prvoj futsal ligi FBiH odigrali su susrete 14. kola takmičenja. Kolo je završeno sa tri pobjede domaćina, dok su tri susreta završena neriješenim rezultatom. U subotu, 21. februara igraju se susreti 15. kola.

Rezultati 14. kola:

Kaskada - Mujo Hrnjica 2:2,
Vitez - Konjodor 8:3,
Seljak - Usora 2:2,
Lilium - Čulin Mlin 4:2,
Zrinjski - Žepče 7:3,
Čapljina - Sloboda Komp 1:1.

Parovi 15. kola:

Čapljina - Kaskada,
Sloboda Komp. - Zrinjski,
Žepče - Lilium,
Čulin Mlin - Seljak,
Usora - Vitez,
Konjodor - Mujo Hrnjica.
Svi susreti počinju u 18 sati.

TABELA

1. Čulin Mlin	14	10	2	2	32
2. Vitez	14	9	0	5	27
3. Lilium	14	7	2	5	23
4. Kaskada	14	6	3	5	21
5. Čapljina	14	5	4	5	19
6. Zrinjski	14	5	2	7	17
7. Konjodor	14	5	2	7	17
8. Žepče	14	5	1	8	16
9. Seljak	14	5	1	8	16
10. Mujo Hrnjica ⁽⁶⁾	14	6	3	5	15
11. Sloboda Komp.	14	4	3	7	15
12. Usora	14	4	3	7	15

DRUGA LIGA FBiH - GRUPA 2

Dječaci sa Une drže priključak za Radnikom

U drugoj futsal ligi FBiH - grupa 2 proteklog vikenda odigrani su susreti 9. kola. Domaćini su slavili u jednom, dok su tri susreta završena pobjedom gostujućih ekipa. Vodeći Radnik 2022 je uknjižio i devetu pobjedu u nizu, a Dječaci sa Une su savladali Vlašić i ostali u utrci za prvu poziciju. U subotu, 21. februara na rasporedu je 10. kolo.

Rezultati 9. kola:

Borac - Sparta 4:5,
Krajišnik - Bužim 3:2,
Željo - Radnik 2022 3:12,
Vlašić - Dječaci sa Une 5:7.

Parovi 10. kola:

Sparta - Vlašić,
Dječaci sa Une - Željo,
Radnik 2022 - Krajišnik,
Bužim - Borac.

TABELA

1. Radnik2022	9	9	0	0	27
2. Dječaci sa Une	9	7	0	2	21
3. Vlašić	9	5	0	4	15
4. Sparta	9	5	0	4	15
5. Krajišnik	9	4	0	5	12
6. Bužim	9	4	0	5	12
7. Borac	9	2	0	7	6
8. Željo	9	0	0	9	0

Svi susreti počinju u 19 sati i 30 minuta.

▲ KK "Regeneracija" najuspješniji klub

PROGLAŠENI NAJUSPJEŠNIJI KARATISTI USK

Iman Ružnić najuspješnija karatistkinja u 2025. godini

U Organizaciji Karate saveza Unsko-sanskog kantona održana je tradicionalna manifestacija izbora najuspješnijih karatista Unsko-sanskog kantona za proteklu godinu.

Za najuspješnijeg karatistu izabrana je Iman Ružnić, članica KK "Regeneracija" iz Velike Kladuše i seniorska reprezentativka BiH.

Najuspješniji pojedinci

Karate savez Unsko-sanskog kantona izabrao je najuspješnije kadete, juniore i seniore.

U kadetskoj konkurenciji za najuspješnije su izabrani Taris Beganović (Regeneracija). Član reprezentacije

▼ Karate nade

▲ Najuspješniji trener, karatista, ekipa

▲ Reprezentativci Bosne i Hercegovine

▲ Prvaci Unsko-sanskog kantona

BiH učestvovao je na Mediteranskom prvenstvu i Balkanskom prvenstvu. Na Ljubljana Openu osvojio je bronзанu medalju, dok se na državnom i federalnom prvenstvu okitio srebrenim medaljama. Najuspješnija kadetkinja je Džana Čahut (Ključ), kadetska reprezentativka BiH i osvajač bronзанe medalje na državnom i srebrenе medalje na federalnom prvenstvu. Najuspješniji junior je Adin Musić (KK "Feniks" Bosanska Krupa), reprezentativac BiH i osvajač zlatne medalje na državnom prvenstvu. U konkurenciji juniorki priznanje je dobila Sara Vilić (KK "Budo" Cazin) za osvajanje

zlatnu medalju U-21 i srebrenu medalju u juniorskoj konkurenciji u Ljubljani. Najuspješniji senior je Elvedin Vilić (KK "Budo" Cazin), reprezentativac BiH i osvajač zlatne medalje na Ljubljana Openu. Za najuspješniju seniorku izabrana je Iman Ružnić (KK "Regeneracija" iz Velike Kladuše)

seniorska reprezentativka BiH i osvajačica zlatne medalje na Ljubljana Openu za juniorkе i srebrenе medalje za seniorke. Najuspješniji karatisti do 13 godina su Eman Kekić (Regeneracija), reprezentativac BiH i osvajač bronзанe medalje na Balkanskom prvenstvu i Esmā Bajrić (KK "Bihać"),

Najuspješniji pojedinci reprezentativac BiH i osvajač srebrenе medalje na Balkanskom prvenstvu. Najuspješniji karate klub Unsko-sanskog kantona za proteklu godinu je KK "Regeneracija" iz Velike Kladuše, za odlične rezultate takmičara u BiH i na međunarodnoj sceni. Najuspješniji trener je

Mirzet Beganović iz KK "Regeneracija" Velika Kladuša.

Osvajači balkanskih, međunarodnih medalja, državne prvake, reprezentativce i sportske karate nade

Nagrade su dodijeljene i za osvajače medalja. Nagrade ni su Anes Amidžić i Elma Memić za osvojene medalje na Balkanskom prvenstvu. Za osvajače medalja na međunarodnim takmičenjima gdje su nastupale minimalno četiri države u kategoriji priznanja su dobili Anes Pehlić, Ajdin Salkić, Amar Hašić, Aris Beganović, Arman Šemić, Amar Pilipović,

Armen Dizdarević, Najra Miljković, Adnan Šakinović, Amani Horozović, Davud Tatarević, Uma Suljkanović, Eman Jušić, Adnan Halavać i Ajdin Kozlica. Nagradeno je i sedam karatista koji su bili reprezentativci BiH u protekloj godini i to Imana Durdžić, Sara Talić, Elvin Islamčević, Amna Ramić, Muniba Sinanović, Ajdin Kovačević i Amna Keskinović.

Karate savez Unsko-sanskog kantona nagradio je i 26 takmičara koji su u protekloj godini osvojili državnu i federalnu medalju. Ukupno 76 karatista iz Unsko-sanskog kantona dobilo je priznanja za osvajanje naslova prvaka Unsko-sanskog kantona u svojim kategorijama. Na manifestaciji su nagradeni mlade karate nade Unsko-sanskog kantona. Priznanje je dodijeljeno za njih 58 iz svih karate klubova iz Unsko-sanskog kantona. Plakete Karate saveza Unsko-sanskog kantona za aktivno bavljenje karateom u proteklih 20 godina dobili su Aldin Mahmutović i Jusuf Dedić. Posthumna priznanja dodijeljena su za Mujagu Selmana i Hasana Šomića, dok je zahvalnicu za suradnju dobio Edis Bulić.

KBC "Bihać"

KBS "Ljutoč" Orašac

KICKBOXING: U BIHAĆU ODRŽAN PRVI UNA KUP

Pohvale KBS "Zino" za odličnu organizaciju i ostvarene rezultate

Bihać je proteklog vikenda bio centar kickboxinga gdje su nastupili klubovi iz cijelog regiona. U organizaciji Kickboxing kluba "Zino" iz Bihaća održan je Prvi internacionalni kickboxing kup "Bihać Una 2026" na kojem je nastupilo 376 takmičara (576 startova) iz 51 kluba iz Hrvatske, Slovenije, Crne Gore, Bosne i Hercegovine, a događaj po kvaliteti ponio je epitet najvećeg kickboxing događaja u regiji na početku 2026. godine.

Događaj je kako je istaknuto značajan za razvoj kickboxinga u Unsko-sanskom kantonu. Kickboxing klubovi sa područja Unako-sanskog kantona nekoliko godina unazad su po masovnosti, broju reprezentativaca i ostvarenim rezultatima na međunarodnoj kickboxing sceni u samom vrhu BiH što su pokazali i ovog puta na održanom takmičenju u Bihaću. Takmičenje je održano na četiri tatamija i ringu u nekoliko disciplina i velikom broju težinskih i staronih kategorija. Iz Unsko-sanskog kantona učestvovalo je osam klubova (KBS "Zino" Bihać, KBS "Ljutoč" Orašac, KBS "Tigar" Cazin, KBS "Serhat" Bosanska Krupa, KBS "Pokoj" Bihać, KBC "Bihać", KBK "Galaja" Sanski Most, KBV "Kurto" Bihać). Klubovi iz Unsko-sanskog kantona imali su zapažene rezultate te su osvojili ukupno 170 medalja od čega 41 zlatnu, 62 srebrene i 67 bronzanih.

(KBS "Zino" Bihać)

Pored odlične organizacije KBS "Zino" iz Bihaća ostvario je i odlične rezultate osvojivši ukupno 109 medalja (29 zlatnih, 39 srebrenih i 41 bronzanu). Klub je proglašen najboljim klubom za tatami discipline. Najbolji rezultat za klub ostvarila je Šejma Đerahović sa osvojenih šest zlatnih medalja (po dvije u PF, KL, LC) na osnovu kojih je proglašena najboljom starijom kadetkinjom za sve borilačke discipline. Nastup na održanom prvom Una Kupu Bihać 2026.

zabilježio je i KBS "Ljutoč" Orašac. Na takmičenju se predstavio sa svojih 14 takmičara koji su uspjeli u svojim disciplinama osvojiti ukupno 15 medalja od kojih tri zlatne, sedam srebrenih i pet bronzanih. Tri zlatne medalje u svojim nastupima izborili su Muḥamed Kišmetović, Adila Šehić i Sanel Šehić. Trener Mustafa Zulić zadovoljan je nastupom svojih takmičara na veoma kvalitetnom takmičenju. KBS "Tigar" Cazin na takmičenju u Bihaću predstavi-

vio se sa svojih 10 takmičara koji su u jakoj konkurenciji uspjeli osvojiti ukupno 12 medalja od kojih jednu zlatnu, šest srebrenih i pet bronzanih. Najbolji rezultat i osvojenu zlatnu medalju ostvario je Ishak Murić, LC, juniori u kategoriji - 63 kg. Pored zlatne medalje među osvajačima srebrenih i bronzanih medalja istakli su se Eniz Murić, Dani Ružnić i ostali članovi kluba, potvrdivši još jednom kvalitet kluba iz Cazina. Odličan nastup zabilježio je

i KBS "Serhat" Bosanska Krupa. Takmičari ovog kluba osvojili su ukupno 12 medalja od kojih tri zlatne, pet srebrenih i četiri bronzane. Najbolje nastupe i osvojene zlatne medalje zabilježili su Amila Topalović, LC, Sara Kišmetović LC, Amar Rekić LC. Trener kluba je zadovoljan nastupom svih takmičara ističući da se njih šest Davud Mušić, Kenan Rekić, Amar Atajić, Lemana Smlatić, Daris Murtić i Arnel Kedić prvi put borilo u kickboxingu.

■ Osam klubova iz Unsko-sanskog kantona osvojilo ukupno 170 medalja od čega 41 zlatnu, 62 srebrene i 67 bronzanih

Takmičenje je sa svojih devet takmičara obilježio i KBS "Pokoj". U jakim konkurencijama osvojili su ukupno 10 medalja od kojih dvije zlatne, tri srebrene i pet bronzanih. Najbolje rezultate i osvojene zlatne medalje ostvarili su Džan Čavkunović, PF +47 kg i Amajla Tutić, PF - 27 kg.

Kickboxing centar Bihać na takmičenju je osvojio četiri medalje od kojih dvije zlatne, jednu srebrnu i jednu bronzanu. Zlatne medalje osvojili su Adi Hrnjica, LC +69 kg i Mak Ćustović, LC - 74 kg.

KBK "Galaja" iz Sanskog Mosta na takmičenju u Bihaću osvojili su ukupno pet medalja od kojih jednu zlatnu i četiri bronzane. Najbolji rezultat za KBK "Galaja" iz Sanskog mosta sa osvojenom zlatnom medaljom ostvario je Mensur Razić, KL - 52 kg. Dva takmičara KBV "Kurto" Bihać osvojili su po jednu srebrnu i bronzanu medalju.

KBS "Tigar" Cazin

KBS "Serhat" Bosanska Krupa

KBS "Pokoj" Bihać

STRUČNO OBRAZOVANJE U SLUŽBI PRIVREDE

Više od 1100 učenika već na praktičnoj nastavi

U Bihaću je održana završna konferencija u okviru projekta „Jačanje radne snage i unaprjeđenje održivog srednjeg stručnog obrazovanja u Unsko-sanskom kantonu“, koji je organizirala Privredna komora Unsko-sanskog kantona. Fokus skupa bio je na povezivanju obrazovnog sistema s potrebama tržišta rada i daljem razvoju stručnog obrazovanja kao temelja ekonomskog rasta kantona.

Ministar obrazovanja, nauke, kulture i sporta USK Denis Osmankić istakao je da je cilj resornog ministarstva izgradnja jasnog i funkcionalnog obrazovnog sistema koji će odgovarati potrebama privrede, ali i omogućiti mladima da ostanu živjeti i raditi u kantonu.

„Želimo sistem koji će služiti našoj privredi i u kojem će učenici steći kompetencije potrebne za tržište rada. Time stvaramo uslove da nakon obrazovanja započnu radni odnos i doprinesu razvoju Unsko-sanskog kantona, rekao je ministar Osmankić, naglašavajući značaj saradnje sa međunarodnim partnerima i Privrednom komorom.

Ministrica privrede u Vladi Unsko-sanskog kantona Samra Mehić podsjetila je da Ministarstvo kontinuirano podržava projekte koji povezuju obrazovanje i realni sektor, te najavila nove mjere usmjerene na jačanje praktične nastave i obuka.

Privredne i međunarodnih partnera.

- Već dugi niz godina saradujemo s Privrednom komorom USK, Ministarstvom obrazovanja, Pedagoškim zavodom, srednjim stručnim školama i privatnim sektorom. Unaprjeđenje srednjeg stručnog obrazovanja posebno je važno zbog nedostatka radne snage, a projekti poput ovog doprinose stvaranju kvalifikovanih kadrova i jačanju ekonomskog razvoja, rekao je Radić.

Učesnici konferencije ocijenili su da daljnje jačanje partnerstva između obrazovnog sistema i privrede predstavlja ključni korak ka stvaranju konkurentne radne snage i održivom razvoju Unsko-sanskog kantona.

„Projekt „Jačanje radne snage: Unapređenje srednjeg stručnog obrazovanja u Unsko-sanskom kantonu“ realizuje se u okviru programa „Održivi ekonomski razvoj i promocija zapošljavanja u BiH“ (SEDEP), koji podržava zapošljivost kroz digitalnu i zelenu transformaciju privrede. Oblast „Jačanje srednjeg stručnog obrazovanja“ osigurava kvalifikovanu radnu snagu, a provodi se uz finansijsku podršku Vlade SR Njemačke (BMZ) i Vlade Švicarske kroz SEDEP program koji implementira GIZ.“

F. Vojić

Učesnici konferencije ocijenili su da daljnje jačanje partnerstva između obrazovnog sistema i privrede predstavlja ključni korak ka stvaranju konkurentne radne snage i održivom razvoju Unsko-sanskog kantona.

„Projekt „Jačanje radne snage: Unapređenje srednjeg stručnog obrazovanja u Unsko-sanskom kantonu“ realizuje se u okviru programa „Održivi ekonomski razvoj i promocija zapošljavanja u BiH“ (SEDEP), koji podržava zapošljivost kroz digitalnu i zelenu transformaciju privrede. Oblast „Jačanje srednjeg stručnog obrazovanja“ osigurava kvalifikovanu radnu snagu, a provodi se uz finansijsku podršku Vlade SR Njemačke (BMZ) i Vlade Švicarske kroz SEDEP program koji implementira GIZ.“

F. Vojić

Učesnici konferencije ocijenili su da daljnje jačanje partnerstva između obrazovnog sistema i privrede predstavlja ključni korak ka stvaranju konkurentne radne snage i održivom razvoju Unsko-sanskog kantona.

F. Vojić

KOMENTAR

Virtus in silentio

Živimo u vremenu u kojem se riječi proizvode masovno, a djela pojedinačno. Informacije se šire brže od odgovornosti. Mišljenja se gomilaju brže od odluka. Kao da smo izgradili čitavu civilizaciju govora koja stoji na sve slabijim temeljima djelovanja. Nikada čovjek nije znao više — i nikada to znanje nije imalo manju težinu. Danas je moguće satima govoriti o istini, a nikada joj se ne približiti. Raspravljati o moralu, a ne učiniti ni najmanji moralni napor. Analizirati svijet do najsitnijih nijansi, a ostati potpuno nepromijenjen. Kao da smo povjerovali da razumijevanje može zamijeniti odgovornost, a objašnjenje djelovanje. U tome leži tiha bolest savremenog društva - pretvaranje znanja u dekor. Znanje više ne služi preobražaju, nego statusu. Ne služi karakteru, nego identitetu. Ne služi istini, nego poziciji.

PIŠE:
Fahrudin Vojić

Ljudi ne tragaju za spoznajom da bi se promijenili, nego da bi se potvrdili. Informacija je postala valuta samopovjerenja. Zato naš javni prostor puca od riječi koje nemaju posljedice. Posebno je opasno kada se i ono što bi trebalo biti prostor unutrašnje ozbiljnosti pretvori u prostor površne potrošnje. Čitamo da bismo rekli da smo čitali. Slušamo da bismo rekli da smo slušali. Učimo da bismo izgledali kao oni koji znaju. A ono

najteže — tiho, svakodnevno, disciplinirano djelovanje — postaje gotovo nevidljivo. Tako nastaje iluzija dubine bez napora, duhovnosti bez borbe, znanja bez odgovornosti. Sve je više onih koji žele govoriti o vrijednostima, a sve manje onih koji su spremni nositi njihov teret. Sve više onih koji žele biti viđeni, a sve manje onih koji žele biti korisni. Sve više predvodnika bez puta i tumača bez primjera. Istovremeno, nestaju oni bez kojih nijedno društvo ne može opstati — tihi, uporni, praktični ljudi. Oni koji ne raspravljaju mnogo, ali rade. Oni koji ne objašnjavaju smisao, nego ga stvaraju. Oni koji ne žele biti važni, nego potrebni. Njihov rad nema buku i možda ih najbolje opisuje latinska izreka "Virtus in silentio" - vrlina je u tišini. Umjesto toga buka je postala osnovni znak postojanja.

VIJEĆNICI BUŽIMA KOD PREMIJERA RUŽNIĆA

Jačanje saradnje i podrška razvojnim projektima

Premijera Unsko-sanskog kantona Mustafa Ružnić posjetili su vijećnici Općinskog vijeća Bužim. Razgovarali su o programima Vlade Unsko-sanskog kantona za podršku gradovima i općinama i saradnji između kantonalnog i lokalnog nivoa vlasti.

Bužimski vijećnici informisali su o aktualnim temama koje su od značaja za građane Bužima, te naglasili potrebu za koordinacijom u radu i podršku Kantona u realizaciji značajnih projekata.

Premijer Ružnić potvrdio je opredijeljenost Vlade da

strateški provodi aktivnosti podrške gradovima i općinama i stvara uslove za ravno-

mjeran razvoj svih lokalnih zajednica i Kantona u cjelini, saopćeno je iz Vlade USK.

SKUPŠTINA UNSKO-SANSKOG KANTONA

Nova zakonska rješenja iz resora privrede i obrazovanja

Redovna sjednica Skupštine Unsko-sanskog kantona održat će se 25. februara, dogovoreno je na Kolegiju, na kojoj će se raspravljati o nekoliko važnih materijala, naglasio je Nisvet Jusić, predsjedavajući Skupštine.

- Imamo tri zakonska rje-

šenja koja su upućena Skupštini na razmatranje, to su Zakon o poticaju razvoja male privrede USK-a, Zakon o predškolskom odgoju i obrazovanju, a treći je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju USK-a, kazao je Jusić.

Dodao je da će skupštinski

Nisvet Jusić

ski zastupnici pored toga razmatrati i Program rada Skupštine USK-a za 2026. godinu, kao i Informaciju o realizaciji programa iz prošle godine, a trebalo bi biti uključene rasprave o radu Univerziteta u Bihaću kroz Izvještaj o radu Univerziteta za akademsku 2023/2024. godinu i Finansijski

izvještaj za 2024. godinu.

O tome postoji li i dalje skupštinska većina o čemu se špekuliralo u javnom prostoru, Jusić je kazao da Skupština i Vlada USK-a moraju raditi svoj posao, bez obzira o tome o kojoj se većini unutar njih govorilo.

- Sve dok se ne postigne

bilo kakav drugi dogovor, aktualna skupštinska većina i Skupština, imaju obaveze da u interesu građana donose odluke i nema prostora za bilo kakve blokade, niti potrebe za blokadama ili drugim djelovanjima koja će biti kontra interesa građana, kazao je Jusić. /N. Dž.

INTERVJU: PROF.DR. ŠEHERZADA DŽAFIĆ O KNJIZI I ISTRAŽIVANJU IDENTITETA

Identitet i pismenost u doba društvenih mreža

Razgovarala: Niha Džanić

Razgovor s prof. dr. Šeherzadom Džafić otvorio je prostor za temu koja danas možda najviše traži hrabrost, a to je identitet. U svojoj novoj knjizi bavi se pitanjem ko smo u vremenu ubrzanih promjena, pomjerenih granica i stalnih kulturnih preplitanja. Ne pristupa identitetu kao zatvorenoj kategoriji, nego kao procesu: dinamičnom, složenom i često kontradiktornom.

Kroz spoj književne teorije, interkulturnih studija i savremenih društvenih konteksta, profesorica Džafić propituje kako se individualni i kolektivni identitet oblikuju između jezika, sjećanja i političke stvarnosti. U ovom razgovoru nismo raspravljali samo o akademskim pitanjima, dotakli smo se i njezine vizije mjesta književnosti danas, ne očuvanja kulture kao muzejske relikvije, nego kao nečega živog što diše kroz dijalog, razmjenu i razumijevanje. O tome kako se čitanje, kritičko mišljenje i razgovor mogu vratiti tamo gdje ih najčešće nedostaje, među nama.

KRAJINA: Vaša nova knjiga bavi se temom identiteta. Šta je bio osnovni istraživački motiv i koje ste pitanje sebi postavili na početku rada?

Džafić: Osnovni motiv bilo je stanje identitarne apatije, koja je prisutna u bosanskohercegovačkom (bosanskom) društvu, ali osjećaj nelagode pred načinom na koji se identitet u Bosni i Hercegovini koristi: površno i bez odgovornosti. U državi, zemlji i domovini u kojoj je identitet pitanje iznad svih pitanja. U takvom društvu, identitet je postao etiketa, politička parola, marketinški alat, stranačka kampanja, a najmanje ono što bi trebao biti, diskurs ozbiljnog promišljanja, u zemlji koja je na granici, o zemlji kako bi rekao Mak Dizdar, o kojoj znamo

ali je malo znano. Kao profesorica književnosti i kulturnih studija, svakodnevno sam svjedočila kako studenti koriste identitetske pojmove kao nešto samorazumljivo, a istovremeno, nedovoljno analizirano.

Na početku istraživanja postavila sam nekoliko temeljnih pitanja: govorimo li o identitetu ilio identitetima u Bosni i Hercegovini? Koje diskurzivne strategije oblikuju naše razumijevanje sebe i drugih? I koliko smo svjesni da jezik kojim govorimo o identitetu nije neutralan, nego duboko ideološki strukturiran? Ta pitanja su me vodila ka istraživanju identiteta kao narativa, kao priče koju o sebi pričamo, ali i koja se o nama priča, o identitetu koji je drugačiji od prakse koju danas živimo. Na koncu, bila je to i potreba proistekla iz posebnosti bosanske književnosti i bosanskog jezika.

KRAJINA: Kako u knjizi definirate identitet, kao stabilnu kategoriju ili kao proces koji se stalno iznova gradi?

Džafić: Identitet definiram kao proces, kao stalno pregovaranje između ličnog iskustva i kolektivnih obrazaca, između onoga gdje smo bili i kuda idemo. Bosanski identitet nije čvrsta forma, nego dinamična struktura koja se oblikuje u jeziku, kroz obrazovanje, kroz kulturu, kroz kulturno pamćenje. Naravno, postoje elementi kontinuiteta: historija, tradicija, jezik, porodično naslijeđe, ali oni nisu statični. Svaka generacija ih reinterpretira. Upravo u tom prostoru reinterpretacije nastaje savremeni bosanski identitet. On je istovremeno i sjećanje i projekcija; i pripadanje i izbor. Možda ste primijetili da sam sublimirala pridjev „bosanskohercegovački“ u „bosanski“, to je

Identitet definiram kao proces, kao stalno pregovaranje između ličnog iskustva i kolektivnih obrazaca, između onoga gdje smo bili i kuda idemo. Bosanski identitet nije čvrsta forma, nego dinamična struktura koja se oblikuje u jeziku, kroz obrazovanje, kroz kulturu, kroz kulturno pamćenje

Studenti često polaze od kolektivnih oznaka, nacionalnih, etničkih, religijskih, regionalnih, jer su one najvidljivije u javnom diskursu. No, kroz razgovor i analizu tekstova shvataju da identitet uključuje i profesionalnu, rodnu, generacijsku, pa čak i medijsku dimenziju.

recimo pitanje o kojemu malo razmišljamo, a ključno je za poimanje našega identiteta. Zato sam u knjizi nastojala pokazati da je identitet procesualan i relacijski, on postoji u odnosu prema drugome, pa bila to prošlost ili ono što živimo. Bez dijaloga nema identiteta, postoji samo zatvorenost.

KRAJINA: Koliku ulogu u oblikovanju identiteta ima jezik?

Džafić: Jezik je temelj identiteta. On nije samo sredstvo izražavanja, nego struktura mišljenja. Kroz jezik učimo imenovati svijet, ali i sebe u tom svijetu. U kontekstu Bosne i Hercegovine, jezik ima i dodatnu simboličku težinu. On je historijski, kulturni i emocionalni prostor pripadnosti. Ali upravo zato zahtijeva odgovornost. Jezik može biti most, ali može biti i granica. Zavisi kako ga koristimo. U svom istraživanju naglašavam da preciznost jezika nije elitizam, ona je etička kategorija. Biti precizan, znači biti odgovoran.

KRAJINA: Da li je savremeni identitet više rezultat kulture i obrazovanja ili medijskog i digitalnog okruženja?

Džafić: Savremeni identitet oblikuje se u presjeku više sfera. Međutim, digitalno okruženje danas ima ubrzavajuću i pojačavajuću funkciju. Ono multiplicira narative, često bez provjere i bez konteksta. Mladi ljudi odrastaju u prostoru gdje su identitetske oznake stalno vidljive, komentirane, osporavane. Ako obrazovanje ne ponudi kritički okvir za razumijevanje tih narativa, digitalni pro-

stor postaje dominantni učitelj. A on je, po svojoj prirodi, vođen logikom vidljivosti i emocionalne reakcije, ne nužno istine. Zato smatram da je uloga kulture i obrazovanja danas važnija nego ikada. Ne kao opozicija digitalnom svijetu, nego kao njegov korektiv.

KRAJINA: Kome je knjiga prvenstveno namijenjena?

Džafić: Formalno, knjiga je nastala iz akademskog istraživanja i obraća se stručnoj javnosti. Međutim, trudila sam se da teorijski diskurs bude prohodan i čitljiv, ali i da se iz nje uči. Željela sam da knjiga bude most između teorije i prakse, između univerzitetske učionice i šire društvene zajednice. Namijenjena je studentima, nastavnicima, istraživačima, ali i svima koji osjećaju da je pitanje bosanskog identiteta danas previše pojednostavljeno, a istovremeno presudno važno.

O studentima i pedagoškom iskustvu

KRAJINA: Kako studenti danas razumiju pojam identiteta?

Džafić: Studenti često polaze od kolektivnih oznaka, nacionalnih, etničkih, religijskih, regionalnih, jer su one najvidljivije u javnom diskursu. No, kroz razgovor i analizu tekstova shvataju da identitet uključuje i profesionalnu, rodnu, generacijsku, pa čak i medijsku dimenziju.

Važno je da osvijeste da identitet nije isključivo pitanje pripadanja, nego i pitanje odgovornosti. On podrazumijeva kritički odnos prema sebi i etički odnos prema drugome.

KRAJINA: Primjećujete li promjene u načinu izražavanja?

Džafić: Da, izražavanje je fragmentarnije, rečenice su kraće, argumentacija često skraćena. Ali, istovremeno, primjećujem veliku sposobnost brzog povezivanja informacija, pri čemu problem nije u inteligenciji ili kapacitetu, nego u navici dubinskog promišljanja. Digitalni ritam je ubrzan, a ozbiljna analiza traži sporost. Tome nas uči književnost i na tome radimo.

KRAJINA: Kako potičete kritičko mišljenje?

Džafić: Dijalogom. Učionicu ne doživljam kao prostor monologa profesora, nego kao prostor zajedničkog mišljenja. Postavljam pitanja koja nemaju jednoznačan odgovor. Tražimo argumente, izvore, kontekst. Studenti (posebno kroz književnost) uče da je mišljenje proces, a ne gotova pozicija.

O pismenosti u digitalnoj eri

KRAJINA: Je li pismenost osnažena ili oslabljena?

Džafić: Paradoksalno, živimo u vremenu najveće količine pisanja u historiji. Međutim, pisanje bez refleksije ne znači i pismenost. Pismenost podrazumijeva razumijevanje

značenja, sposobnost interpretacije i svijest o posljedicama izgovorene riječi. Brzina komunikacije često potiskuje promišljenost. Zato je potrebnogovoriti o usporavanju kao kulturnoj strategiji.

KRAJINA: Postoji li razlika između digitalne i stvarne pismenosti?

Džafić: Da. Digitalna pismenost znači snalaženje u tehnologiji. Jezička i kulturna pismenost znače razumijevanje konteksta, prepoznavanje manipulacije, sposobnost argumentacije. Prva je tehnička kompetencija, druga je kognitivna i etička zrelost. Obrazovni sistem mora povezati te dvije dimenzije.

O kulturi čitanja

KRAJINA: Koliko je kultura čitanja povezana s razvojem identiteta?

Džafić: Duboko i suštinski. Čitanje nas uči empatiji, kritičkom promišljanju. Ono nudi anagronizam, prepoznavanje i (samo)spoznavanje. O tome govorim u novoj knjizi, koja kao tematsku okosnicu ima anagronizam. Ulazimo u tuđe perspektive, učimo razumjeti složenost ljudskog iskustva.

KRAJINA: Može li se kritičko mišljenje razviti bez navike čitanja?

Džafić: Teško. Kritičko mišljenje zahtijeva susret s argumentima koji nisu naši, s idejama koje nas izazivaju. Kratke forme informacija ne nude tu dubinu. One informiraju, ali rijetko transformiraju.

KRAJINA: Šta biste poručili mladima?

Džafić: Poručila bih, u duhu bosanske književnosti, da dizdarevićevski „idu sredinom“, da vode dijalog, sa sobom (dakle, ne monolog) i sa svijetom koji nas okružuje. Savremni život traži uključenost pri čemu sporost nije slabost, duboko promišljanje (koje, npr., nude knjige) je prednost. I kako kaže Karahasan, u svome romanu „Uvod u lebdjenje“, nije potrebno da putujemo kako bismo stigli, jer najbolje putovanje je ono u dubinu. U vremenu stalne distrakcije, sposobnost koncentracije postaje oblik intelektualne hrabrosti. Čitanje, pisanje, promišljanje, to su činovi otpora površnosti.

KRAJINA: Radite li na novom istraživanju?

Džafić: Da. I ono je polivalentno, ide u više pravaca. Nastavljam se baviti bosanskim identitetom, a paralelno radim na mirovnom liderstvu - projektu Švedske vlade, koji se bavi odnosom jezika, obrazovanja i kulture sjećanja u postkonfliktnim društvima. Smatram da identitet ne možemo razumjeti bez suočavanja s prošlošću. Kultura sjećanja mora biti prostor dijaloga, a ne podjele. Sve dok se mi bavimo sobom, manje prostora dajemo drugima da se bave o nama. Svijest o značaju domovine, posebno zemlje kao što je Bosna i Hercegovina ostavljena je u naslijeđe, a itekako, bitno je šta i mi ostavljamo onima koji dolaze.

Unsko-sanske novine
KRAJINA BIHAĆ, Ul. 502.
viteške brigade bb

Redakcija: +387 37 228-420; RFS: +387 37 226-488
Sekretarica: +387 37 226-485

Izdavač: JP "UNSKO-SANSKE NOVINE" d.o.o.
Direktorica: Jasmina Dujmović
Izvršna direktorica: Sanela Pašagić

Redakcijski kolegij: Sanela Pašagić i Osman Delić

novinari: Nermina Piralić, Sanela Pašagić,
Edin Alagić, Niha Džanić Ninski, Fahrudin Vojić

DTP: Osman Delić, Antonija Durić i Hilmija Hrnjić

List je registrovan kod
Ministarstva obrazovanja,
nauke, kulture i sporta F BiH
pod brojem 563/96.

Registarski broj:
4263024120002

PDV broj:
263024120002

ŠTAMPA: N.I.G.D. DNEVNE NEZAVISNE NOVINE
d.o.o. Banja Luka

Račun broj: 3385002200568303
UniCredit Zagrebačka banka d.d.

Cijena 1 KM, za inostranstvo
dvostruko plus PTT troškovi.

Ilustracija: O. Delić

PONAVLJA LI SE SUDBINA ČOVJEKA IZ SAMOG PRASKOZORJA II SVJETSKOG RATA

Godina odgovornosti ili nemoći

“Zanima me samo besmislica, samo ono što bukvalno nema nikakvog smisla. Zanima me isključivo ružna strana života. Herojstvo, neustrašivost, čojstvo, higijena, moral, patetika i hazard – mrski su mi i kao riječi i kao osjećanja.” (Danil Harms)

Na samom početku ovog stoljeća, koje po svojoj prirodi izrasta u doba zločina i amoralnosti, čini mi se da se ponavlja sudbina čovjeka iz samog praskozorja II svjetskog rata kada je Danil Harms pisao svoje čuvene “Apsurdne priče” u kojima je herojstvo, neustrašivost, čojstvo, moral, zanos, ushićenje i nadahnuće nosilo predznak besmislenosti, dok su tuga, očaj, nesreća i strah postajale glavne odrednice budućnosti u koju je čovjek svjesno srljao u susret velikom ratnom zločinu.

Na samom početku ovog stoljeća čovjek polako klizi u isti matriks zločina. Da bi nesreća, prema kojoj se čovjek nesvjesno kreće, bila još mučnija i nepodnošljivija, sada taj isti nepodnošljivi zločin čini žrtva najvećeg počinjenog zločina nad čovjekom. Time se neprimjetno stvara arhitektura novog svijeta u kojem se stravičan zločin opravdava drugim još morbidnijim zločinom, koji više nije privilegija samo jedne žrtve. Da bi se demonstrirala nadmoć bogatih i moćnih nad slabim i nemoćnim, krivim ili nevinim, neznanje i siromaštvo čovjeka postaje najveća imperija svijeta na čijoj nemoći počiva moć bogatih, korumpiranih i podmitljivih autoritarnih vladara i licemjernih bogova u koje čovjek još uvijek vjeruje i pokorava im se.

Gubljenje odgovornosti i integriteta

Ni siromaštvo ni njegova teška

PIŠE: prof. dr. Nedžad BAŠIĆ

sudbina ne može pokrenuti čovjeka iz njegove očajne ravnoteže straha, siromaštva i neznanja. On još nema prezira prema sopstvenoj mržnji, nema otpora prema ljudskoj uzaludnosti, gluposti i pohlepi, nema odbojnosti prema besmislenosti zla, podvali, laži, licemjertvu i dvoičnosti. On nema ni snage ni volje da bi svoju sudbinu promijenio.

U stanju straha i nemoći on se povlači iz javnog prostora što ga ostavlja bez odgovornosti i integriteta sa čime se kruni njegova moć pobune, što njegovu poslušnost prema licemjernom bogu i autoritarnom nasilnom vladaru čini sve izvjesnijom. Gubljenje odgovornosti i integriteta čini njegov moral isuviše fluidnim i nemoćnom da se odupre pozivu na poslušnost. Bez mašte i svijesti, tanka i slaba njegova emocionalna reakcija na sve brutalnije izazove, učinit će njegov otpor (pobunu) prema demagoškom zavodjenju apsurdnim. Te za-

magljene i pokidane veze između slobode (pobune) i odgovornosti (straha) čine ga dezorijentiranim i nemoćnim da sagleda svrhu sopstvene angažiranosti protiv destruktivnosti svijeta u kojem živi.

Odbacivanjem slobode (pobune) prestaju sve njegove noćne more. Prestaje osjećanje njegove odgovornosti, krivnje, straha i stida pred samim sobom i pred drugima. Kako zlo nastaje iz neznanja, osjećanje uzvišenosti u zločinu počinjenom u ime nacije i vjere, čini čovjeka sve više otuđenim od samog sebe i sve udaljenijim od očajanja, što ga čini sve bližim i dražim okrutnom vladaru (državi) i licemjernom bogu (crkvi). Da bi ga zadržali u tom stanju hibernacije, bez osjećanja očaja i bola zbog počinjenog zločina, bestidni vladar i licemjerna crkva će svoju „samilost“ sve više širiti prema čovjeku, čije se uzvišeno stanje zločina nalazi u neznanju i nemoći da razazna zločin od humanosti.

Nova ideologija

Epoha velikog kršćanskog raskola, velikih sukoba između islama i kršćanstva, epoha kolonijalizma i prvih globalnih ratova, period rasta liberalnog, socijalističkog i evolucijskog humanizma, epoha atomske energije, vještačke inteligencije, kompjuterskih algoritama, pametnih mašina i genetike..., sve je u njegovom isušenom mozgu izmiješano i pobrkano, što će 21. stoljeće

učiniti najkrvavijom dionicom dugog historijskog posrtanja Homo sapiensa. I što je čovjek u 21. stoljeću manje slobodan to je i njegovo osjećanje krivice za počinjeni zločin manje, što ga čini slobodnim da čini veće i strašnije zločine bez straha od kazne i odgovornosti pred vodom i bogom, koji će opravdanje za ograničavanje slobode čovjeka nalaziti u njegovom oslobađanju od osjećanja krivice i straha od kazne za zločin.

Pokoravanje autoritarnosti vodi i licemjertvu crkve oduzima čovjeku svijest i duhovnost čime se stvara nova ideologija „poboljšanja svijeta nasiljem“ što stvara bolesno i genetski opterećeno društvo u kojem volja za razaranjem i jurišanjem u ništavilo iskazuje zastrašujući prezir prema „sopstvenom“. Lišavajući čovjeka osjećanja krivice i očaja zbog počinjenog zločina, stvara se opća spremnost društva da se služi silom, terorom i prevarom. Stvara se moral nasilja, mržnje i licemjertva prema drugom i prema samom sebi kao duhovno-istorijski okvir preživljavanja čovjeka u 21. stoljeću. Gubljenjem osjećanja krivice i očaja zbog počinjenog zločina prema drugom, čovjek definitivno ulazi u zonu stravične mržnje prema samom sebi.

Godine prigušenog straha

Godine koje preživljavamo godine su prigušenog straha onih kojima se vlada. To su potrošene godine bez ikakvih stvarnih materijalnih,

duhovnih i moralnih promjena, gdje se gubi svaki ponos, razum i uložena snaga a dobija se ništa. To su godine afirmacije nerazumne i perverzne paganske mržnje prema svemu onom što se protivi „vladaru i gospodar“, protiv svakog ko je slab i nemoćan, neuk i ostavljen na margini života. Preživljavamo vrijeme demagogije u kojem najobrazovaniji i najmudriji šute, osioni i bogati galame i vladaju, a siromašni i uplašeni sve to brzo shvataju i stvaraju „uslovni refleks“ otužnog preživljavanja i stagnacije sa pozivom na poslušnost „vladaru i gospodar“. Ovo su godine u kojima je zamro svaki glas savjesti i ugašena svaka sloboda autentičnog razmišljanja i mašte čovjeka o njegovoj nadmoćnosti, što ga je vodi u težak zločin protiv samog njega.

“Glad za moći, sadizam i tvrdoća onih koji „ostaju na vrhu“ stvaraju nejednakost i siromaštvo što čuva diktaturu, koja sada služi da se vođa održi na vlasti. I zaista. Kada je društvo opljačkano, razoreno i kada živi u ispraznom zadovoljstvu, bez slobode mišljenja i bilo kakvog motiva da se pokrene navise, moć Vođe nije više sredstvo već samo sebi cilj. Predmet moći postaje moć, a predmet satire, podsmijeha, osude i kazne nije više Vođa (država) već sam narod, odnosno čovjek, koji je mentalno pripremljen na iracionalnosti ljudskog ponašanja, pa čak i na počinjenju ili negiranje najtežih zločina nad samim sobom.

MINISTAR LOKMIĆ RAZGOVARAO S KANTONALNIM MINISTROM ZULIĆEM I PREDSTAVNICIMA BORAČKIH SAVEZA

Krajina je pokazala kako se voli i brani domovina u najtežim trenucima, a i danas ostaje snažan glas patriotizma

Federalni ministar za pitanja boraca i invalida odobrobeno-oslobodilačkog rata Nedžad Lokmić sastao se s ministrom za boračka pitanja Unsko-sanskog kantona Almirom Zulićem, predsjednikom Saveza dobitnika najvećih ratnih priznanja Federacije BiH Aljom Bošnjakovićem, članom Upravnog odbora Saveza dobitnika najvećih ratnih priznanja Federacije BiH Senadom Durakovićem i predsjednik Saveza dobitnika najvišeg ratnog priznanja „Zlatni ljiljan“ Seadom Humbašićem.

Iz Federalnog ministra-

rstva za pitanja boraca i invalida odobrobeno-oslobodilačkog rata su saopćili da se na sastanku razgovaralo o položaju boračke populacije, te su razmijenjene informacije o novim izmjenama zakona koje su dodatno olakšale status ove najosjetljivije kategorije društva. Razgovarano je i o značajnim projektima od posebnog interesa za očuvanje dostojanstva i trajnog sjećanja na naše heroje.

U saopćenju je navedeno da je ministar Zulić upoznao ministra Lokmića s radom kantonalnog ministarstva, aktuelnim izazovima na terenu, te

nekoliko započetih i planiranih projekata. Ministar Zulić se zahvalio federalnom ministru na kontinuiranoj podršci, zastupljenosti i dolascima u Krajinu, koja je dala nemjerljiv doprinos odbrani Bosne i Hercegovine. Posebno je istakao značaj projekta izgradnje spomen-obilježja Adilu Bešiću, naglašavajući važnost kulture sjećanja

Ministar Lokmić je istakao da ovaj ponosni kraj zaslužuje punu podršku institucija.

- Krajina je pokazala kako se voli i brani domovina u najtežim trenucima, a i danas ostaje snažan glas patri-

otizma. Veliki broj šehida dao je svoje živote upravo na prostoru ovog kraja i oni nas trajno obavezuju da činimo sve kako bismo se dostojno odužili njihovim porodicama i cjelokupnoj boračkoj populaciji, poručio je ministar Lokmić.

Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida odobrobeno-oslobodilačkog rata nastavit će pružati snažnu podršku projektima od posebnog značaja a ciljem očuvanja dostojanstva boraca, kulture sjećanja i trajnih vrijednosti odbrane Bosne i Hercegovine, saopćeno je iz ovog ministarstva.

PETO

GODIŠNJE DOBA

NIHA ^{Džanić} NINSKI

A narod k'o narod...

Postoji jedno doba godine koje nema kalendar, ali zato ima budžet. Traje tačno onoliko koliko traje kolektivna amnezija. U njemu su svi iznenađeni onim što su jučer potpisali, zgroženi onim što su sami predložili i duboko zabrinuti za narod kojeg se sjete samo kad treba statistički poslužiti. U tom godišnjem dobu demokratija ide na akciju. Tri obećanja po cijeni jednog izvinjenja. Garancija ne važi, ali emocija je uključena u cijenu. Narod kupuje nadu na rate, a isporuka kasni jer je, navodno, do globalnih poremećaja. U prijevodu: do lokalne pohlepe. Evropa šalje preporuke. Mi šalimo zahvalnice. Oni mjere napredak, mi mjerimo koliko još ima da se izdrži. Brisel govori o reformama, domaći lideri o stabilnosti. Stabilnost je, u prijevodu, stanje u kojem se ništa ne mijenja osim cijena. Inflacija raste brže od optimizma, ali optimizam je ionako bio luksuzna roba. Globalni spasitelji svijeta, takozvani filantropi, prirodoljupci, nadasve čovjekoljupci ali malo morgen, s onim plastikanerskim osmijesima, drže lekcije o održivosti dok lete privatnim avionima na konferencije o skromnosti. Korporacije sade drveće po PowerPoint prezentacijama, a krče šume u tišini. Humanost je postala PR alat, a savjest dio marketinške strategije. U regionu je situacija još poetičnija. Svi su za mir, ali niko bez fusnote. Svi su za pravdu, ali samo kad je selektivna. Prošlost se reciklira kao da je obnovljivi izvor energije. Krize se proizvode serijski, jer bez krize nema mobilizacije, bez mobilizacije nema izbora, a bez izbora nema legitimiteta za nove krize. Što bi rekli, red iz haosa. Prvo ga izazovu, kasnije uvode red, jel tako? Ministarstva se ponašaju kao da imaju odjel za proizvodnju panike. Jednog dana je energetska apokalipsa, drugog demografski slom, trećeg moralna propast. Uvijek nešto visi nad glavom, nikad ništa konkretno u ruci. Strah je najjeftiniji resurs, obnavlja se svakim dnevnikom. A narod? Narod je grafikon. Krivulja. Procenat. Rečenica u kampanji. Kad protestuje, zovu ga destabilizirajućim faktorom. Kad šuti, zovu ga zrelim i odgovornim. Najpoželjniji je kad je umoran. I tako ulazimo u novo Peto godišnje doba. Vrijeme kad se istina razvodni, odgovornost rasprši, a krivica kolektivizira. Svi su pomalo krivi, dakle niko nije kriv. Svi su zabrinuti, dakle sve je pod kontrolom. A mi? Mi uredno plaćamo kartu za predstavu u kojoj glumci mijenjaju kostime, ali ne i tekst. I svaki put se pravimo iznenađeni krajem. Jer u ovoj sezoni ništa ne dolazi neočekivano, osim sjećanja.

FEDERALNO MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE POLITIKE

Dan nezavisnosti BiH - 1. mart ove godine je u nedjelju i ne prenosi se na ponedjeljak

Federalno ministarstvo rada i socijalne politike saopćilo je da se u skladu sa Zakonom o proglašenju 1. marta Danom nezavisnosti ovaj državni praznik obilježava 1. marta,

te da je ovaj dan neradni dan za državne organe, preduzeća i druga pravna lica.

U saopćenju je navedeno da se državnim praznicima, u skladu ovim zakonom, ne prenose, te da se obilježavaju

onoga dana na koji i padaju.

- Ove godine Dan nezavisnosti je u nedjelju, te u skladu s tim, pozivamo sve pravne subjekte koji posluju nedjeljom, zbog prirode posla i rasporeda radnog vre-

mena, da ispoštuju pravo radnika koji rade ovoga dana, na uvećanje plaće, a u skladu sa članom 76. Zakona o radu, saopćeno je iz Federalnog ministarstva rada i socijalne politike.

specijal

KRAJIŠKI PRVACI PREGALAŠTVA: ŽIVOTNA PRIČA FADILA ISLAMOVIĆA

Jedan život, tri fronta - Branio drža

U vremenu velikih društvenih lomova, ratnih iskušenja i poslijeratne obnove, životni put Fadila Islamovića prati gotovo sve ključne procese koji su oblikovali savremenu Krajinu. Inženjer mašinstva, univerzitetski profesor, nekadašnji rektor Univerziteta u Bihaću, učesnik odbrane države, privrednik, političar i dugogodišnji graditelj obrazovnih institucija - njegova biografija istovremeno je i lična priča o snazi znanja, odgovornosti i javne službe. Rođen i odrastao na Izačiću, u skromnoj radničkoj porodici, školovao se u vremenu kada se učilo pod svjetlom fenjera, a kasnije postao jedan od ključnih ljudi u razvoju visokog obrazovanja u Unsko-sanskom kantonu. Tokom rata bio je pripadnik 5. korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine, ranjavan, ali istovremeno i bio dio napora da se obrazovanje očuva uprkos opsadi i blokadi Bihaćkog okruga. Poslijeratni put vodio ga je kroz privredu i politiku - od direktora Energopetrola, preko ministra i premijera Kantona, do povratka nauci i akademskog vrha - Univerziteta u Bihaću.

U ovom specijalu razgovaramo s Fadilom Islamovićem o njegovom djetinjstvu i školovanju, ratnim iskustvima i moralnim odlukama, poslijeratnoj obnovi društva, političkim izazovima i razvoju Univerziteta u Bihaću. Islamović govori i o odnosu politike i obrazovanja, o naučnom radu i akademskoj odgovornosti, o porodici i generacijama koje dolaze, ali i o porukama koje želi ostaviti mladima i društvu u kojem je proveo cijeli svoj radni vijek. Ovo je priča o životu posvećenom znanju, zajednici i odgovornosti - i o čovjeku koji i danas vjeruje da se budućnost gradi obrazovanjem, međusobnim povjerenjem i spremnošću da se uči iz vlastitih grešaka.

Unsko-sanske novine
KRAJINA

Kako pamтите svoje djetinjstvo, prve školske dane i ljude koji su vas oblikovali?

Islamović: Sjećam se, bio sam dijete od šest godina, kada su kroz selo prolazila dvojica ljudi - Safet Begatović, tada učitelj, i Ico. U to vrijeme bila je praksa da obilaze sela kako bi vidjeli koja su djeca stasala za školu, jesu li dosegla dob za upis. Bila je 1972. godina kada sam krenuo u školu. Roditelji kažu da sam bio bucmast i krupan pa sam malo ranije upisan. Tako je počelo moje obrazovanje. Safet Bega-

tović bio je moj prvi učitelj. Dok je bio živ, kad bih ga sreo u gradu, uvijek sam mu se iskreno radovao. Svaki put sam govorio - to je moj drugi otac. Pohadao sam osnovnu školu na Kamenci, koja se tada zvala "Ahmet Fetahagić". Safet me naučio čitati, pisati i računati - prva znanja koja sam stekao i koja nikada neću zaboraviti. Inače, sve svoje nastavnike i učitelje doživljam kao druge roditelje. Tako sam odgojen. Kasnije mi je Safet bio nastavnik fizičkog vaspitanja. I danas, hvala Bogu, ima živih nastavnika i profesora, među njima i Huse Dupanović. Bio je strog, ali danas razumijem zašto je morao biti strog. Bilo je to drugo vrijeme. Mišljenja sam da je onog trenutka kada su iz škole zakonom istjerane kecelja i motka, a ušla demokratija u obrazovanje, mnogo toga pogoršano kada je riječ o kvalitetu obrazovanja. To je moje mišljenje - možda sam pomalo konzervativan, ali zaista tako mislim. Izačić je, kao i mnoge seoske sredine, tada bio pomalo zapu-

šten. To mogu reći jer se sjećam vremena elektrifikacije sela. Nije bilo struje. Prvi razred osnovne škole učio sam pod fenjerom i lojnom svijećom. Dakle, krenuo sam u školu, a u kući nije bilo električne energije. To ne mogu zaboraviti, posebno tokom kratkih zimskih dana. Ipak, to je bilo lijepo doba mog života. Ljeta su bila duga i nisam mogao dočekati da prođu kako bih se vratio u školu, vidio kolege i razgovarao o svemu što smo učili. Nastavnici koji su mi predavali bili su dragi ljudi. Neki stroži, neki blaži, ali svi su ostavili duboko pozitivan trag na mene kao čovjeka. Naravno, neizostavna je i uloga roditelja koji su me odgajali da prije svega volim ljude. Odrastao sam u vremenu Socijalističke Jugoslavije i odgojen sam da uzvraćam dobrim na dobro. Tako je odgovorena cijela moja porodica - nas četvero djece, tri brata i sestra. Kada sam završavao osnovnu školu na Izačiću, postavilo se pitanje šta dalje. Privlačila me građevina, a bio sam odličan uče-

ebno na selu, obrazovanje. Razumio sam da je to moja šansa. Moj stariji brat, koji je od mene stariji 30 godina, bio je odličan učenik, ali nije imao mogućnost nastaviti školovanje. Isto je bilo i sa starijom sestrom, deset godina starijom od mene. Došao je red na mene i shvatio sam da sam možda ja taj koji treba napraviti iskorak. U užoj i široj porodici Islamović bio sam prvi koji je završio srednju školu s odličnim uspjehom i bio najbolji učenik generacije. Kad je trebalo polagati prijemni ispit iz matematike u Banjoj Luci, među 420 kandidata iz cijele Jugoslavije bio sam treće rangirani - bez posebne pripreme, zahvaljujući čvrstim temeljima iz matematike. Ponosan sam na svoje profesore iz srednje škole - bili su vrhunski pedagozi. Zahvaljujući tom temelju, fakultet mi nije predstavljao nepremostivu prepreku, pa smo nas trojica iz generacije i završili studij među prvima. Moje profesore na fakultetu - mentore profesora dr. Milana Jurkovića, kod kojeg sam dip-

mno, ali se tog vremena rado sjećam i ponosim se njime. Često svojoj djeci pričam kako sam odrastao i oni se tome dive. Kada im kažem da smo se nakon 40 godina od mature okupili i da je od nas 23 čak 20 bilo prisutno, da su kolege došle iz Australije, Amerike i cijelog svijeta - bez interneta i društvenih mreža - teško im je povjerovati. Isto tako, imali smo dva susreta bivših studenata Mašinskog fakulteta u Banjoj Luci, ove i prije dvije godine, gdje se okupilo blizu dvije stotine inženjera mašinstva iz cijelog svijeta. Djeca me pitaju kako se toga sjećamo. Bili smo pravi prijatelji i ostali smo to. Obnovili smo veze, pomazemo jedni drugima i prešli smo preko posljedica rata. Nisu svi ljudi krivi - to je lako prepoznati. U školi smo provodili mnogo vremena i učitelji su imali snažan utjecaj na nas. Kada bi neko bio nemiran, ponekad je radila motka - ali ne da bi neko bio pretučen, nego kao prevencija. Razgovori i savjeti ostavili su dubok trag. Danas to izuzetno cijenim, iako kao dijete to nisam mogao razumjeti. Upravo tada se u meni rodila želja da radim u obrazovanju. Moj prvi radni odnos bio je posao mladog asistenta na Višoj tehničkoj školi u Bihaću - ustanovi koja će kasnije prarasti u fakultet, a potom u Univerzitet koji danas imamo. To je bilo krajem decembra 1990. godine.

“... Dva puta sam ranjavan u ratu kao pripadnik

5. korpusa - u aprilu 1990. i u julu 1995. godine i u takvom stanju dočekao sam kraj rata. Tokom rata bio sam pripadnik 502. Viteške brigade, 2. bataljona koji je dobio ime po rahmetli heroju Adilu Bešiću, i bio sam njegov blizak saradnik. Sudbina me nekako uvijek vodila tamo gdje su se događale važne stvari...

mladi asistenti na fakultetu na kojem smo završili studij. Međutim, u zraku se već osjećalo da dolaze teška vremena - posljednji kongres Saveza komunista u Novom Sadu, odlazak Slovenaca, izlazak Slovenije i Hrvatske iz Jugoslavije... Sve je ukazivalo na to da stvari neće ići dobrim putem. Zato smo se vratili u Bihać i dobili priliku da radimo. Tada je bilo mnogo mladih ljudi i studenata - u amfiteatru je sjedilo stotinu ljudi od kojih niste bili mnogo stariji. Imao sam tada 24 godine. I nažalost, nakon svega godinu i po našeg rada zapucalo se. Moram reći da početak rata nisam dočekao skrštenih ruku. Bio sam uključen u organizaciju priprema odbrane - kroz Patriotsku ligu, Teritorijalnu odbranu i druge strukture. Kao i većina naših kolega,

Posjeta Alije Izetbegovića, predsjedavajućeg Predsjedništva BiH Bihaću

“... Ibrahim Baho Dizdarević me zamolio da prihvatim kandidaturu za direktora Energopetrola za Unsko-sanski kanton i ja sam to prihvatio. Na čelu Energopetrola proveo sam oko tri i po godine. To je bilo vrijeme kada je trebalo opskrbiti privredu koja se tek dizala iz pepela. Za mene je bilo veliko zadovoljstvo raditi taj posao - vraćati benzinske stanice u funkciju zbog građana i omogućiti zapošljavanje boračkim populacijama, demobilisanim borbama...

nik, pa sam upisao četverogodišnju građevinsku tehničku školu. Razredni starješina bio mi je profesor Drago Mažar, koji je i danas živ, iako ga je sustigla demencija i živi u staračkom domu. On je bio učitelj koji je podučavao i moje roditelje. Dolazio nam je i na 35 godina mature. Teško je riječima opisati kakav je to bio čovjek. Bio nam je nastavnik matematike, ali i mnogo više od toga - bio nam je roditelj. Ne samo na času matematike, nego i na odjeljenjskim zajednicama, gdje nas je savjetovao i usmjeravao. Odrastali smo u zdravoj i neiskvarenoj sredini. Potječem iz seoske radničke porodice - majka domaćica, otac pomoćni radnik na građevini. Živjeli smo skromno. Kao dijete sam shvatio da je jedini izlaz iz siromaštva, pos-

lomirao, profesora dr. Salih Tulića, kod kojeg sam diplomirao u Zenici, i profesora dr. Pašagu Muratovića, kod kojeg sam doktorirao u Tuzli - doživljam kao svoje roditelje. Učili su nas i životu i nauci. To nastojim prenijeti i svojoj djeci i svojim studentima. Tokom studija dobio sam stipendiju Titov fond, koju su dobivali samo najbolji. Nije bila dovoljna za sve troškove, ali je pokrivala značajan dio života u studentskom domu i studiranja. Već nakon prve godine svakog ljeta sam odlazio u Njemačku raditi. Imao sam tamo tetku i tetka koji je imao obrt. Radio sam po dva mjeseca, zaradio šest ili sedam hiljada njemačkih maraka, dio donosio kući majci, koja je ostala bez supruga, a dio koristio za studije. Živio sam skro-

Unsko-sanske novine
KRAJINA: Kako je izgledao početak Vaše profesionalne karijere i prvo zaposlenje, i kako je rat prekinuo taj put?

Islamović: Počeo sam raditi kao mladi asistent zajedno s kolegom Ramom Halagićem. Zajedno smo i diplomirali. Bili smo dobri studenti i kada je raspisan konkurs, nije bilo problema - obojica smo primljeni. Tako smo započeli raditi kao mladi asistenti i radili smo otprilike godinu i po dana, a onda je počeo rat. Nakon što smo diplomirali na Univerzitetu u Banjoj Luci, imali smo priliku ostati tamo i raditi kao

vu, vodio Vladu, gradio Univerzitet

prihvatili smo činjenicu da moramo braniti zemlju, narod i svoje porodice. Najprije smo postali pripadnici jedinice Teritorijalne odbrane Vrsta, odnosno Teritorijalne odbrane Bihać, zatim Unsko-sanske operativne grupe, a potom i 5. korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine. Tokom rata postojala je jasna namjera tadašnjih vlasti u Okrug

mjesecima, a završnica je bila 7. 8. i 9. jula 1994. godine, kada je trebalo da se cijela priča okonča. Bila je to izuzetno važna operacija na koju smo mi sa Izačića ponosni, jer nismo slučajno izabrani da se ona upravo tu završi - bili smo odani ideji odbrane zemlje. Moralo je to biti rubno područje iz operativnih razloga. Izačić je, kao i danas, na samoj

“... Moja poruka na kraju je sljedeća. Moje decenijsko iskustvo života i rada na ovom kantonu, od njegovog osnivanja 26. maja 1995. godine, govori da nas prate krize koje su prije svega posljedica narušenih međuljudskih odnosa...

se po preporukama. Bio sam izuzetno sretan što sam imao priliku pomoći mnogima. Energopetrol je tada imao oko 120 radnika. Imao sam 30 godina, a godišnji promet firme bio je veći od 30 miliona maraka. Nakon toga, tadašnji predsjednik kantona Mirsad Veladžić pozvao me na razgovor i ponudio mi mjesto ministra prometa i komunikacija u Vladi Unsko-sanskog kantona. Nikada ranije nisam radio u organima uprave, pa sam se kolebalo, ali sam na kraju prihvatio izazov. Tu dužnost obavljao sam dvije godine, od 1998. do 2000. i to, smatram, vrlo uspješno. Po isteku mandata vratio sam se u Energopetrol, svoju matičnu firmu, gdje sam imao pravo povratka. Radio sam jedno vrijeme kao direktor komercijalne službe, a potom i kao rukovodilac terminala za skladištenje nafte u Ribiču. Potom sam se našao na listi Stranke demokratske akcije, u kojoj sam tada bio aktivno uključen, za Skupštinu Unsko-sanskog kantona. Bilo

am miliona maraka. Vlada to nije mogla uraditi, ja to nisam mogao prihvatiti i odbio sam. Nakon toga pokrenut je postupak moje smjene, što za mene nije predstavljalo problem. Poslije smjene upisao sam doktorske studije, doktorirao nakon dvije-tri godine i život je krenuo dalje. Vratio sam se nauci, iako sam s njom cijelo vrijeme bio povezan kao vanjski saradnik. Morao sam otići jer se nisam uklapao u određeni politički milje.

Unsko-sanske novine KRAJINA: Kako je izgledao Vaš profesionalni i životni put nakon odlaska iz politike - povratak nauci, akademski uspon i rad na Univerzitetu u Bihaću?

Islamović: Poslije toga, dakle nakon epizode u politici, nastavio sam aktivno raditi u Energopetrolu, paralelno radeci na svom doktoratu. Doktorirao sam 2006. godine na Mašinskom fakultetu u Tuzli, a već 2007. godine izabran

ve. U tom vremenu, u trajanju od godinu dana, obavljao sam i funkciju predsjednika Rektorrske konferencije Bosne i Hercegovine, udruženja koje okuplja rektore svih javnih univerziteta i koordinira njihov rad. Od izbora u zvanje docenta 2007. godine, 2011. godine postao sam vanredni profesor, a 2015. godine redovni profesor u trajnom zvanju - evo već punih deset godina. Smatram da je završetak doktorata i odbrana disertacije, te stjecanje svih preduslova da se punim kapacitetom vratim obrazovanju, za mene jedna od najvećih životnih stvari. Rad s mladim ljudima je izuzetno izazovan, ali za onoga ko to voli - a ja to zaista volim - to je velika privilegija i ogromna odgovornost. Tokom cijelog života morao sam balansirati između tri velike sfere - obrazovanja, rada u realnom sektoru, odnosno privredi i politici, društvenog života, ali i porodice. Otac sam četvero djece - dva sina i dvije kćerke - i sve se to dešavalo istovremeno. Moja supruga imala je ogromnu ulogu jer je mogla posvetiti više pažnje djeci. Danas su moja djeca gotovo svi punoljetni. Najstariji sin je doktor pravnih nauka, starija kćerka magis-

Islamović sa delegacijom Republike Hrvatske

da se obrazovanje, koliko god je moguće, sačuva. Tako smo mi, mlađi zaposlenici Više tehničke škole, jedan dio vremena provodili kao pripadnici 5. korpusa, a drugi dio držeci nastavu i radeći kao asistenti.

Unsko-sanske novine KRAJINA: Kako pamтите ratne godine, blokadu Bihaćkog okruga i događaje kojima ste svjedočili iz neposredne blizine?

Islamović: Dva puta sam ranjavan u ratu kao pripadnik 5. korpusa - u aprilu 1990. i u julu 1995. godine i u takvom stanju dočekao sam kraj rata. Tokom rata bio sam pripadnik 502. Viteške brigade, 2. bataljona koji je dobio ime po rahmetli heroju Adilu Bešiću, i bio sam njegov blizak saradnik. Sudbina me nekako uvijek vodila tamo gdje su se događale važne stvari. Jedna od najznačajnijih bila je "Operacija Tigar '94". U tom periodu zatekao sam se kao civil. Radio sam kao asistent i tada nisam bio mobilisan, ali sam bio predsjednik Mjesne zajednice Izačić. Sjećam se da me pozvao general Dudaković u prostorije tadašnje, a i današnje ambulante, odnosno policijske stanice na Prnjavoru kod granice, i rekao: "Sve znaš, ništa ne znaš, od danas si autonomnaš. Je li ti jasno?" Odgovorio sam da mi je sve jasno. Ta operacija pripremala se

granici. Pokazalo se da je poljski bataljon UNPROFOR-a, koji je tada bio na granici, bio tek puka formalnost - podizao i spuštao rampu za hiljadu njemačkih maraka. Tako su prolazili kamioni, ljudi i oružje. Granica je bila porozna. Riječ je o međunarodnim snagama, ali nama je to tada išlo u prilog. Civilni sektor bio je podrška operaciji kako bi ona dobila privid stvarnosti - iako je u suštini bila igra i obmana. Bilo je važno uključiti civilne strukture vlasti. Već drugog dana, 8. jula, stigli su novinari iz Knina, sa srpske televizije i radija. Intervjuisali su nas kamerama i mikrofonima i stekli dojam da se zaista događa pobuna - da se narod iz mjesnih zajednica zapadno od rijeke Klokot digao na ustanak. Hrvatska televizija je u večernjoj emisiji "Slikom na sliku" preuzela snimke srpske televizije i emitovala ih u javnosti. Međutim, ono što je posebno zanimljivo - drugog ili trećeg dana operacije došao nam je na razgovor tadašnji ministar odbrane i policije Autonomne pokrajine Zapadne Bosne, Žile Saračević, koji je bio mozak vojnih i političkih operacija Fikreta Abdića. Nakon sat i po razgovora nije prozreo šta se zapravo događa. Tada je bilo jasno da nismo razotkriveni i da su zagrizli mamac. Dolazio je i šef kabineta Fikreta Abdića, kojem smo rekli da obavijesti Abdića šta se dešava. Rezultat operacije bio je značajan -

podignut je moral pripadnika 5. korpusa, dobili smo hranu, novac i naoružanje, jer su oni očekivali da će veliki dio pripadnika 5. korpusa preći na njihovu stranu i započeti borbe protiv ostatka korpusa. Nakon te operacije Velika Kladuša je oslobođena i više nikada nije bila zauzeta.

Unsko-sanske novine KRAJINA: Kako je izgledao Vaš put nakon rata - od privrede i politike do ponovnog povratka nauci i kasnije uloge u razvoju Univerziteta u Bihaću?

Islamović: Poslije rata, već 1996. godine, upisao sam postdiplomske studije na Univerzitetu u Zenici, ali sam istovremeno ostao raditi kao vanjski saradnik, kao asistent na Višoj tehničkoj školi u Bihaću. U tom periodu dobio sam ponudu da se okušam u privredi. Ibrahim Baho Dizdarević me zamolio da prihvatim kandidaturu za direktora Energopetrola za Unsko-sanski kanton i ja sam to prihvatio. Na čelu Energopetrola proveo sam oko tri i po godine. To je bilo vrijeme kada je trebalo opskrbiti privredu koja se tek dizala iz pepela. Za mene je bilo veliko zadovoljstvo raditi taj posao - vraćati benzinske stanice u funkciju zbog građana i omogućiti zapošljavanje boračkim populacijama, demobilisanim borcima. Tada nije bilo konkursa, bilo je to neposredno poratno vrijeme i zapošljavalo

Islamović kada je diplomirao

je to 2002. godine na općim izborima. Dobio sam mandat zastupnika u Skupštini Kantona. Ubrzo me je nazvao tadašnji predsjednik Sulejman Tihčić i rekao da su razmišljali o tome ko će biti premijer i da su odabrali mene. Tako sam, nakon što sam prisustvovao samo jednoj sjednici Skupštine, imenovan za premijera i iznio sam polovinu mandata na toj funkciji. Zašto samo polovinu mandata - to je šira priča, ali ukratko: 2004. godine jedna skupina zastupnika iz više stranaka zatražila je od mene da učinim nešto nezakonito, što sam odbio. Radilo se o odnosu Unsko-sanskih štupa kao dobavljača sa tri firme - ŠIP Una Sanski Most, Bosanska Krupa i Ključ - koje su bile kupci oblovine, i trebalo je oprostiti, odnosno otpisati potraživanja veća od sed-

sam u zvanje docenta. Tada mi je ponuđeno da zasnujem radni odnos, jer je nedostajalo kadra, pa sam 15. oktobra 2007. godine počeo raditi u punom radnom odnosu. Od tada sam na Tehničkom fakultetu i Univerzitetu u Bihaću obavljao niz odgovornih funkcija. Kao mlad docent bio sam prodekan za naučnoistraživački rad u periodu od 2007. do 2010. godine. Nakon toga ponuđeno mi je mjesto prorektora za finansije, a potom i prorektora za nastavu i studentska pitanja pri Univerzitetu u Bihaću. Te funkcije obavljao sam u punim mandatima sve do 2014. godine. Godine 2016. imenovan sam za rektora Univerziteta. Dva mandata proveo sam na toj dužnosti i na taj period sam posebno ponosan - velika je stvar biti rektor jedne javne visokoškolske ustanove.

tar tehničkih nauka, dakle iz moje struke, i svi se dugo i ozbiljno školuju. Najviše sam ponosan upravo na svoju djecu i na ono što smo supruga i ja prenijeli na njih - vrijednosti koje smo i sami naslijedili od svojih roditelja. Najmlađa kćerka je sada treći razred gimnazije i za nekoliko mjeseci postat će punoljetna. Svi su odlični učenici i vrhunski studenti, danas nastavnici i viši asistenti. To je ono na što sam posebno ponosan. Sve u životu prođe, ali obrazovanje ostaje i na njega sam posebno ponosan. Kada sam bio student, bio sam dobitnik srebrne značke Univerziteta u Banjoj Luci "Đuro Pucar Stari". Moja djeca - i stariji sin i starija kćerka - dobitnici su zlatnih značaka, dakle otišli su korak dalje od mene. A ne smijem zaboraviti ni to da sam bio dobitnik zna-